

Ordo Missæ

Sacerdos paratus cum ingreditur ad Altare, facta illi debita reverentia, signat se signo crucis a fronte ad pectus, et clara voce dicit:

† In nōmine Patris, et Filiī, et Spíritus Sancti. Amen.

Deinde, iunctis manibus ante pectus, incipit antiphonam:

Introíbo ad altáre Dei.

Ministri respondent:

Ad Deum qui lætificat juventútem meam.

Postea, alternatim cum Ministris dicit sequentem
Ps. 42.

Júdica me, Deus, et discérne causam meam de gente non sancta: ab hómine iníquo, et doloso érue me.

M. Quia tu es, Deus, fortitúdo mea: quare me repulisti, et quare tristis incédo, dum affligit me inimicus?

S. Emítte lucem tuam, et veritátem tuam: ipsa me deduxérunt, et adduxérunt in montem sanctum tuum, et in tabernácula tua.

M. Et introíbo ad altáre Dei: ad Deum qui lætificat juventútem meam.

S. Confitébor tibi in cíthara, Deus, Deus meus: quare tristis es, ánima mea, et quare contúrbas me?

M. Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: salutáre vultus mei, et Deus meus.

S. Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto.

M. Sicut erat in princípio et nunc, et semper, et in sæcula sæculórum. Amen.

Sacerdos repetit antiphonam:

Introíbo ad altáre Dei.

R. Ad Deum qui lætificat juventútem meam.

Signat se, dicens:

V. Adjútórum nostrum in nōmine Dómini.

R. Qui fecit cælum et terram.

Deinde iunctis manibus profunde inclinatus facit confessionem.

Чинъ Миссы

Іерей приєстуєтъ къ Олтарю, преіклонъєл прѣдъ нимъ, знаменуетъ сѧ крестигымъ знаменемъ ѿ челѣ къ пѣрсемъ, и гласымъ глаголомъ речеетъ:

† Во імѧ Г҃ла, и Свѧта, и Стагѡ дхла, амінь.

По тóмъ стихији рѣцѣ прѣдъ пѣснї, почнеетъ проповѣдь:

Бни́дъ къ Олтарю Ежію.

Слѹзѣ ѿбѣщайтъ:

Къ Егъ веселіемъ ѿношть мою.

Паіки на премѣнѣ то слѹгама глаголеетъ слѣдѹющій
Уладомъ тв.

Суди ми, Еже, и разсуди прю мою ѿ таўзыка не преподобна: ѿ человѣка неправедна и лястіва и злаки мѧ.

Сл. Іако ты єси, Еже, крестостъ моѧ, вікъю ѿріндулъ мѧ єси; и вікъю ст҃гъю хождъ, внергда ст҃гъяетъ мѧ врагъ;

Іер. Погані суеты твой и истина твою: та мѧ настакнеста, и введоеста въ горы ст҃гъю твою и въ селенія твой.

Сл. И бни́дъ къ Олтарю Ежію, къ Егъ веселіемъ ѿношть мою.

Іер. Исповѣмъ твои въ грешахъ, Еже, Еже мой: вікъю прискорена єси, душа тоя; и вікъю смѣшили мѧ;

Сл. Оупокай на ега, йако єще исповѣмъ ємъ, спасеніе лицѧ моегѡ и ега мой.

Іер. Слава Г҃лу, и Свѧту, и Стому дху.

Сл. Йакоже еїѣ искони, и наинѣ и пріяснѡ, и во вѣки вѣковъ, амінь.

Іерей повторяетъ проповѣдь:

Бни́дъ къ Олтарю Ежію.

Сл. Къ Егъ веселіемъ ѿношть мою.

Знаменуетъ сѧ глаголомъ:

Іер. Помощь наша во імѧ Г҃ла.

Сл. Сотворшаго небо и землю.

По тóмъ стихији рѣцѣ, пріклонъєл наизікѡ дѣаетъ исповѣдь.

¶ In Missis Defunctorum, et in Missis de Tempore a Dominica Passionis usque ad Sabbathum Sanctum inclusive, omittitur Psalmum Judica me, Deus, cum Gloria Patri, et repetitione Antiphonæ, sed dicto In nomine Patris, Introibo, et Adjutorium, fit Confessio, ut sequitur:

Confiteor Deo omnipotenti, beatae Mariæ semper Virgini, beato Michaeli Archangelo, beato Joanni Baptista, sanctis Apostolis Petro et Paulo, omnibus Sanctis, et vobis, fratres: quia peccavi nimis cogitatione, verbo et opere: percutit sibi pectus ter, dicens: mea culpa, mea culpa, mea maxima culpa. Ideo precor beatam Mariam semper Virginem, beatum Michaelem Archangelum, beatum Joannem Baptistam, sanctos Apostolos Petrum et Paulum, omnes Sanctos, et vos, fratres, orare pro me ad Dominum Deum nostrum.

Ministri respondent:

Misereatur tui omnipotens Deus, et dimissis peccatis tuis, perdūcat te ad vitam æternam.

Sacerdos dicit: Amen et erigit se.

Deinde Ministri repetunt Confessionem:

Confiteor Deo omnipotenti, beatae Mariæ semper Virgini, beato Michaeli Archangelo, beato Joanni Baptista, sanctis Apostolis Petro et Paulo, omnibus Sanctis, et tibi, pater: quia peccavi nimis cogitatione, verbo et opere: percutiunt sibi pectus ter, dicentes: mea culpa, mea culpa, mea maxima culpa. Ideo precor beatam Mariam semper Virginem, beatum Michaelem Archangelum, beatum Joannem Baptistam, sanctos Apostolos Petrum et Paulum, omnes Sanctos, et te, pater, orare pro me ad Dominum Deum nostrum.

Postea Sacerdos, junctis manibus, facit absolutionem, dicens:

Misereatur vestri omnipotens Deus, et dimissis peccatis vestris, perdūcat vos ad vitam æternam.

R. Amen.

Signat se signo crucis, dicens:

¶ На миссах за омршіл, һ на миссах ѡ врѣмені ѿ недѣле етраданіл да же до вѣлікаго ѿктона исключиш, мнозицаеца фаломъ сяди ми, еже, һ Слава Господу, һ повтореніе проповѣда, по речи ხо ымл ф҃а, ხидж һ Помощь наша, глаголетъ исповѣдь ф҃ако:

Исповѣдлюся егъ всемогущемъ, блаженней приснодѣви мари, блаженному михаилу архангелу, блаженному іоанну кртителю, етымъ алламъ петру һ пангу, всѣмъ етымъ, һ вѣли, брати, гако согрѣшихъ тѣло помышленiemъ, словомъ һ дѣломъ: оударяется ია трикрайти по персехъ глагола: мой грѣхъ, мой грѣхъ, мой превеликий грѣхъ. Тѣмже молю блаженню приснодѣви мари, блаженнаго михаила архангела, блаженнаго іоанна кртитела, етыхъ аллъ петру һ пангу, всѣ етыя, һ вѣли, брати, молитися За мѧко гдѣви, егъ нашеимъ.

Слѣдѣтъ юбилей:

Да помилуетъ тѧ всемогій егъ, һ юбилей вѣчнаго гроба, приведетъ тѧ въ жизнь вѣчную.

Іерей глаголетъ: Амінь һ возвращаетъ იا.

По токи слѣдѣтъ повторяющій исповѣдь.

Исповѣдлюся егъ всемогущемъ, блаженней приснодѣви мари, блаженному михаилу архангелу, блаженному іоанну кртителю, етымъ алламъ петру һ пангу, всѣмъ етымъ, һ тебѣ, ۆче гако согрѣшихъ тѣло помышленiemъ, словомъ һ дѣломъ: оударяется იа трикрайти по персехъ глагола: мой грѣхъ, мой грѣхъ, мой превеликий грѣхъ. Тѣмже молю блаженню приснодѣви мари, блаженнаго михаила архангела, блаженнаго іоанна кртитела, етыхъ аллъ петру һ пангу, всѣ етыя, һ тебѣ, ۆче молитися За мѧко гдѣви, егъ нашеимъ.

За тѣмъ іерей, отиски рѣцѣ, дѣаетъ разрешеніе, глагола:

Да помилуетъ вѣли всемогій егъ, һ юбилей гроба вѣшл, приведетъ вѣли въ жизнь вѣчную.

О. Амінь.

Знаменуетъ крестнымъ знаменiemъ, глагола:

Indulgéntiam, **†** absolutiōnem, et remissiōnem peccatórum nostrórum trībuat nobis omnípotens et misericors Dóminus.

R. Amen.

Et inclinatus prosequitur:

V. Deus, tu convérsum vivificábis nos.

R. Et plebs tua lætabitur in te.

V. Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam.

R. Et salutare tuum da nobis.

V. Dómine, exaudi oratiōnem meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Et extendens, ac jungens manus, clara voce dicit:

Orémus.

et ascendens ad Altare, dicit secreto:

Aufer a nobis, quaésumus, Dómine, iniquitátes nostras: ut ad Sancta sanctórum puris mereámur méntibus introíre. Per Christum Dóminum nostrum. Amen.

Deinde, manibus iunctis super Altare, inclinatus dicit:

Orámus te, Dómine, per mérita Sanctórum tuórum, osculatur Altare in medio, quorum reliquiæ hic sunt, et ómnium Sanctórum: ut indulgére dignéris ómnia peccáta mea. Amen.

¶ In Missa solemni, Celebrans, antequam legat Introitum, benedit incensum, dicens:

Ab illo bene dicáris, in cuius honore cremáberis. Amen.

Et accepto thuribulo a Diacono, incensat Altare, nihil dicens. Postea Diaconus, recepto thuribulo a Celebrante, incensat illum tantum. Deinde Celebrans signans se signo crucis incipit **†** Introitum: quo finito, iunctis manibus, alternatim cum Ministris dicit:

S. Kýrie, éléison.

M. Kýrie, éléison.

S. Kýrie, éléison.

M. Christe, éléison.

S. Christe, éléison.

Проси́тие, **†** разре́шениe и ѿпъти́тие грéхъ нашихъ да подастъ намъ всемогóй и мрдыи гдъ.

О. Амénъ.

И пригнѣвъ последуетъ:

Іер. Бжже, ты ѿбрати къ жи́тии ны.

О. И людие твои возвеселатъ и тече.

Іер. Извѣстъ намъ, гдъ, милость твою.

О. И спасеніе твоє даждь намъ.

Іер. Гдъ, оглыши молитву мою.

О. И въпль мой к тече да прими́детъ.

Іер. Гдъ съ вами.

О. И со дхомъ твоимъ.

И рагростеръ и стиски рѣцѣ, ясныи глаголи речетъ:

Помолимся.

И въходяко Олтарю глаголетъ вътай:

Шимъ ѿ насъ, молимъ тѧ, гдъ, въззаконїюкъ наша, да во стаа стыихъ чистыми мисльми сподобимся винти. Хрѣомъ, гдемъ нашии. Амénъ.

По томъ, стиски рѣцѣ на Олтарѣ, пригнѣвъ глаголетъ:

Молимъ тѧ, гдъ, стажанъми стыихъ твоихъ, цѣлашетъ Олтарь посредѣ идеже мози. Здѣ суть, и вѣхъ стыихъ: да ѿпътити благоволиши всѧ грѣхи моѧ. Амénъ.

¶ На мисъ торжественей, іерей предде не же почнетъ честъ приступъ, благословиши думламъ, глагола:

Тѣмъ да благословиши, въ неизъчесъ сожжешися. Амénъ.

И прѣмъ кадильници ѿ діакона, ѿкади́ти Олтарьничесо же не глагола. По томъ діаконъ, въземъ кадильници ѿ іерей, покади́ти егò токмо. За тѣмъ іерей знаменѧ га крестыи знаменіемъ начнетъ **†** Приступъ: иже говоршии, стиски рѣце, на премѣнѣ то слагами глаголетъ:

Іер. Гдъ, помилѹй.

Сл. Гдъ, помилѹй.

Іер. Гдъ, помилѹй.

Сл. Хрѣте, помилѹй.

Іер. Хрѣте, помилѹй.

Munda cor meum ac lábia mea,
omnipotens Deus, qui lábia Isaiae
Prophétæ cálculo mundásti ignito: ita
me tua grata miseratióne dignáre
mundáre, ut sanctum Evangélium
tuum digne váleam nuntiáre. Per
Christum Dóminum nostrum. Amen.

Postea accipit librum de Altari, et rursus
genuflexus petit benedictionem a Sacerdote,
dicens:

Jube, domne, benedícere.

Sacerdos respondet:

Dóminus sit in corde tuo, et in lábiis
tuis: ut digne et competénter annúnties
Evangélium suum: In nómine Patris, et
Filii, ✠ et Spíritus Sancti. Amen.

Et, accepta benedictione, osculatur manum
Celebrant: et cum aliis Ministris, incenso, et
luminaribus, accedens ad locum Evangelii, stans
junctis manibus, dicit: Dominus vobiscum.

R. Et cum spiritu tuo.

Et pronuntians: † Sequentia sancti Evangelii
secundum N., sive Initium, pollice dexteræ
manus signat librum in principio Evangelii, quod
est lecturus, deinde se ipsum in fronte, ore, et
pectore: et dum Ministri respondent Gloria tibi,
Domine, incensat ter librum, postea prosequitur
Evangelium junctis manibus. Quo finito,
Subdiaconus defert librum Sacerdoti, qui osculatur
Evangelium, dicens: Per evangelica dicta
delean tur nostra delicta. Deinde Sacerdos
incensatur a Diacono.

Si vero Sacerdos sine Diacono et Subdiacono
celebrat, delato libro ad aliud cornu Altaris,
inclinatus in medio, junctis manibus dicit:

Munda cor meum ac lábia mea,
omnipotens Deus, qui lábia Isaiae
Prophétæ cálculo mundásti ignito: ita
me tua grata miseratióne dignáre
mundáre, ut sanctum Evangélium
tuum digne váleam nuntiáre. Per
Christum Dóminum nostrum. Amen.

Jube, Dómine, benedícere.

Dóminus sit in corde meo, et in lábiis
meis: ut digne et competénter
annúntiem Evangelium suum. Amen.

Ôčnýstni сérdce moë ñ oústnib' moi, вseмогíй
бжé, иже oústnib' исáин прбрóка каменiemz
Ôgnennymz ôčnýstnilz èsi, тákow mà
твоимz благimz помлóванiemz ôčnýstniti
блговолi, да стoe èñliie твоe достóйнш
возмogч возбесити. Хртómz, гдемz
нашимz. Амиинь.

По тóмz вóзметz книги из Олтаря, и пáки на
колéкн прбситz благословленiя оу iерéа, глаголá:

Повелi, господи, благословити.

Иерéй ювециáетz:

Да бхдептz гдь вz сérdci твоимz и во
oústnib' твою, да достóйнш и подóбни
возбеситиshi èñliie èгw: во имл Ôцла, и
сна, ✠ и стáго дхя. Амиинь.

И прéемz благословенiе, цблzепtz рдкz сващénниkz
слжáиемz: и из искáми слгами, из кадиломz и
то гвециами присгзпль къ мбстz èñliя, гтoл
сокодзпленiымz рдкáma, глаголетz: Гдь из вáми.
О. И то дхомz твоимz.

И проквцá: † Постлбдованiе стáго èñliя ю
имлрекz, илi Зачáло, волышимz перестóмz десныiл
рдкz зиамензетz книги на Зачáлb èñliя, èже
чести иматz, по тóмz сеke на чelb, на oústnib' и
на персечz: и èгдà ювециáютz слги слáва тeeб',
гдi, юкадитz трайжды книги, по тóмz
постлбдитz èñliie стиснгтыма рдкáma. То
совершiвz, уподáконz юноситz книги iерéю, иже
цблzепtz èñliie глаголá: Чркz èñliескаа речéнiя да
ôчнýстяса нашаа согрбшёнiя. По тóмz дiаконz
покадитz iерéа.

Аще ли иерéй слжитz миссiе бéзз дiакона и бéзз
уподáкона, пренесенныiмz книгамz на дрдгiю
странz Олтаря, пригнiвса на средi, стиски рдцk,
глаголетz:

Ôчнýstni сérdce moë ñ oústnib' moi, вseмогíй
бжé, иже oústnib' исáин прбрóка каменiemz
Ôgnennymz ôчнýstnilz èsi, тákow mà
твоимz благimz помлóванiemz ôчнýstniti
блговолi, да стoe èñliie твоe достóйнш
возмogч возбесити. Хртómz, гдемz
нашимz. Амиинь.

Повелi, гдi, благословити.

Да бхдептz гдь вz сérdci моэмz и во
oústnib' мою, да достóйнш и подóбни
возбесиz èñliie èгw. Амиинь.

Deinde, conversus ad librum, junctis manibus, dicit:

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Et pronuntians:

† Sequéntia sancti Evangélīi secúndum N., sive Initium,

signat librum, et se in fronte, ore, et pectore, et legit Evangelium, ut dictum est. Quo finito, respondet Minister:

R. Laus tibi, Christe.

et Sacerdos osculatur Evangelium, dicens:

Per evangélica dicta deleántur nostra delícta.

¶ In Missis Defunctorum dicitur Munda cor meum sed non petitur benedictio, non deferuntur liminaria, nec Celebrans osculatur librum.

Deinde ad medium Altaris extendens, elevans, et jungens manus, dicit, si dicendum est, Credo in unum Deum, et prosequitur junctis manibus. Cum dicit Deum, caput Crucis inclinat: quod similiter facit, cum dicit Jesum Christum, et simul adoratur. Ad illa autem verba Et incarnatus est, genuflectit usque dum dicatur Et homo factus est. In fine ad Et vitam venturi sæculi, signat se signo crucis a fronte ad pectus.

Credo in unum ^o Deum.

Patrem omnipoténtem, factórem cæli et terræ, visibílium ómnium et invisibílium. Et in unum Dóminum ^o Jesum Christum, Fílium Dei unigénitum. Et ex Patre natum ante ómnia sæcula. Lumen de lúmine, Deum verum de Deo vero. Génitum, not factum, consubstantiálem Patri: per quem ómnia facta sunt. Qui propter nos hómines et propter nostram salútem descéndit de cælis. Hic genuflectitur. Et incarnátus est de Spíritu Sancto et ^o María Vírgine: Et homo factus est. Crucifixus étiam pro nobis: sub Póntio Piláto, passus et sepultus est. Et resurréxit tértia die, secúndum Scriptúras. Et ascéndit in cælum: sédet ad déxteram Patris. Et ítem ventúrus est cum glória judicáre

Пáки ḥврáцкa ко кнýгамz, стíскz ր҃цk, глагóлетж:

† Ер. Гдъ сx вáми.

О. И со дхомz твоимz.

И прокíциáл:

† Последованиe стáгѡ ̄нлил ѿ ̄млареikz, илi Зачáло,

Знáменчегж кнýги и сеke на челb, на о́устéхж и на пéреchж, и чтéтж ̄нлиe, тáкоjke речено вýстъ. Томъ товершéн8, слgга ѿвéциáл:

О. Хвалà тeбї, хртe.

и іерéп цéлвéтиж ̄нлиe, глагóлa:

Чрéз ̄нльскама речéнијa да ̄чнисглатаcl наšla согрéшенијa.

¶ На мíссах за о́умéришjл глагóлетж ̄чнисги сéрдце моe, но не прóситса благословéниe, не нóсатса твéци, ни твáцéникуc слgжай цéлвéтиж кнýгj.

По тóмк на срéдк ̄лтагаl прoгтéрж, вoззвéиж и стíскz ր҃цk, глагóлетж, аще глагóлемо ̄стъ, вéр8ю во ̄дннаго бѓа, и послéд8етж стíснчтыла ր҃кáма. Глагóлa бѓа, глаг8 наклónитж крестъ: тóже тáкоjde твóрнитж глагóлa ина хртa, и спокланáемa. я на словеса вoзлотéвшагoсл прéклонитж колéно дáже до и вoчлвéшиасa. На концu глагóлa и жéзни вéд8ицаго вéка, знáменчегж сa крéстнымz знáмениемz ѿ чéла иx персéмz.

Вéр8ю во ̄дннаго ^o бѓа.

Оцà, вседержнитељ, творцà нé8 и земли, вíдимымz же вoзмz и невíдимымz. И во ̄дннаго гда ^o ина хртa, ина бжéл, ̄дннорóднаго, иже ѿ ̄цà рождéннаго прéждe вéхж вéкz, твéта ѿ вéта, бѓа истинна, ѿ бѓа истинна, рождéнна, несotвoренна, ̄днносéцина ̄ц8, иже вéл вýша. Нáсx рáди чловéкz, и нашegш рáди спéнијa, сшéдшаго сx нéсx. Здè прéклонитж колéно И вoзлотéвшагoсл ѿ дхa сta, и ^o мрíн двы, и вoчлvéшиасa: Распáтаго же За ны, при понтíйстéмz пíлáтб, и страдáвшa и погреbенна: И вoскршаго вz тpéтий дéнь, по писáниемz. И вoзшéдшаго на нéсa, и сéдáциа ̄десн8ю ̄цà. И пáки град8ицаго со слáкою с8днти жибýмz и мéргвымz,

vivos et mórtuos: cuius regni non erit finis. Et in Spíritum Sanctum, Dóminum, vivificántem: qui ex Patre procédit. Qui cum Patre, et Fílio simul ^o adorátur et conglorificátur: qui locútus est per Prophétas. In unam, sanctam, católicam et apostólicam Ecclésiam. Confiteor unum baptísma in remissióne peccatórum. Et exspécto resurrectiōnem mortuórum. [†] Et vitam ventúri sæculi. Amen.

Deinde osculatur Altare, et versus ad populum dicit:

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Postea dicit: **Orémus.** et Offertorium.

Quo dicto, si est Missa solemnis, Diaconus porrigit Celebranti Patenam cum Hostia. Si privata, Sacerdos ipse accipit Patenam cum Hostia, quam offerens, dicit:

Súscipe, sancte Pater, omnípotens ætérene Deus, hanc immaculátam hóstiam, quam ego indígnus fámlulus tuus óffero tibi Deo meo vivo et vero, pro innumerabílibus peccátis, et offensiónibus, et negligéntiis meis, et pro ómnibus circumstántibus, sed et pro ómnibus fidélibus christiánis vivis atque defúnctis: ut mihi et illis proficiat ad salútem in vitam ætérnam. Amen.

Deinde faciens crucem cum eadem Patena, deponit Hostiam super Corporale. Diaconus ministrat vinum, Subdiaconus aquam in Calice: vel si privata est Missa, utrumque infundit Sacerdos, et aquam miscendam in Calice benedicit signo crucis, dicens:

Deus, [†] qui humánæ substántiae dignitátem mirabíliter condidísti et mirabílius reformásti: da nobis, per hujus aquæ et vini mystérium, ejus divinitátis esse consórtes, qui humanitatis nostræ fieri dignátus est párticeps, Jesus Christus, Fílius tuus, Dóminus noster: Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus: per ómnia sæcula sæculórum. Amen.

Е́гώ же црквю не бываєтъ концъ. И въ дхъ сітаго, гдѣ животворѧщаго, иже ѿ ф҃ца иходѧщаго, иже со ф҃цемъ и спомъ спокланялема и славима, глаголавшаго прѣши. Во єдинъ сітвю, токори ѿ аплиску ѿковъ. Исповѣдъ єдинъ крещеніе во оставлениe греховъ. Чай воскресенія мертвыхъ: [†] И живи въдѹщаго вѣка. Амінь.

По тóми целебетъ флаго, и оврѣцъ из мѣдли, глаголетъ:

Іер. Гдѣ съ вами.

О. И со дхомъ твоимъ.

За тѣмъ глаголетъ: Помолимся. и принося.

Егда то рече, аще мисса єсть торжественна, диаконъ подаетъ священнику вложашемъ дикосъ съ агнцемъ: аще ли освѣти, іерей самъ възметъ дикосъ съ агнцемъ, егоже приносъ глаголетъ:

Пріимъ, сѣй ѿч, всемогій вѣчный бжже, сю непорочную жертву, иже азъ недостойный рабъ твои приношу твоимъ бжже моею живомъ и истииномъ За везчиленыя грехи, и прегрешенія и недаденія мои, и За всѧ вѣкъ икrestъ стоящія, но и За всѧ вѣкъ икrestъ вѣчнія жибелъ и мертвые да мнѣ и имъ оупрѣти на спасеніе въ живи вѣчнъ. Амінь.

По тóми знаменуетъ крестооврѣзвио тѣмже дикосомъ, положитъ агнца на тѣлесники. диаконъ вложитъ вино, уподиаконъ воду въ потиръ: или аще єсть освѣти освѣти мисса, око вливаетъ іерей, а воду приливаемъ въ потиръ благословитъ крестнымъ знаменемъ, глагола:

Бжже, [†] иже члвѣческаго существо достойнство дѣвио создалъ, и дѣвио и вновиа еси: даждь намъ сѧ воды и вина тѣло, тогѡ бжеслава быти пристаники, иже члвѣчеслава наше и звѣли быти пристаники, иихъ христосъ, сѧ твои, гдѣ наашъ: Иже съ тобою живетъ и царствуетъ въ єдинстве дхъ сітаго, бжже: во всѧ вѣки вѣковъ. Амінь.

¶ In Missis Defunctorum dicitur prædicta Oratio:
sed aqua non benedicitur.

Postea accipit Calicem, et offert dicens:

Offérimus tibi, Dómine, cálicem
salutáris, tuam deprecántes cleménti-
am: ut in conspéctu divinæ majestátis
tuæ, pro nostra et totius mundi salúte,
cum odóre suavitatis ascéndat. Amen.

Deinde facit signum crucis cum Calice, et illum
ponit super Corporale, et Palla cooperit: tum,
junctis manibus super Altare, aliquantulum
inclinatus, dicit:

In spíitu humilitatis, et in ánimo
contrito suscipiámur a te, Dómine: et
sic fiat sacrificium nostrum in conspé-
tu tuo hódie, ut pláceat tibi, Dómine
Deus.

Erectus expandit manus, easque in altum
orrectas jungens, elevatis ad cælum oculis, et
statim dimissis, dicit:

Veni, sanctificátor omnípotens æterne
Deus: Benedicit oblata, prosequendo: et
bénédic hoc sacrificium, tuo sancto
nómini præparátum.

Postea, si solemniter celebrat, benedicit incensum,
dicens:

Per intercessióinem beáti Michaélis
archángeli, stantis a dextris altáris
incénsi, et ómnium electórum suórum,
incénum istud dignétur Dóminus
benedícere, et in odórem suavitatis
accípere. Per Christum Dóminum
nostrum. Amen.

Et accepto thuribulo a Diacono, incensat oblata,
modo in Rubricis generalibus præscriptum, dicens:

Incénum istud a te benedictum,
ascéndat ad te, Dómine: et descéndat
super nos misericórdia tua.

Deinde incensat Altare, dicens:

Ps. 140.

Dirigátur, Dómine, oráto mea, sicut
incénum in conspéctu tuo:
elevatio mánuum meárum sacrificium
vespertínsum. Pone, Dómine,
custódiam ori meo, et óstium
circumstántiæ lábiis meis: ut non

¶ На міссах за оўмершія рці предреченыю
млтві, но вода не благослові.

По тóмк прíемк потíрк, приноситк глагóлк:

Приносимк тегб, гдн, чаш спасенія, твою
мілостъ молáще: да предз лицемк
вжесственаго величества твоего За наше
и всегда міра спасеніе ся вонею благоуханія
взыдег. Амінь.

По тóмк знаменуетк крестообразніо ся
потíромк, и постакнітк и на т'блесники, и
покрыетк паллою: тогда, стиск руць на Олтарі,
мало пригнітк глаголетк:

Бз дзесе смиренія и вк сефци соірвашенія
воспріймемся тобою, гдн: и таіко вдн
жертуна наша предз тобою днесь, да
оўгодна вднег тегб, гдн вже.

Воздуйгем простираетк руць, и віспрь возведённы
стискаетк и, ёчи же возведк къ небу, и ѿе
склонк и, глаголетк:

Прииди, святотворче всемогій вічныи вже:
Благословітк приносы послѣдз: и благословіи
сію жерту твоему тóму имені
оўготованію.

По тóмк, аце торжественіо сложитк,
благословляетк думамк, глагола:

Ходатайствомк баженаго міхайла
архагела, стоящаго ѿденію Олтаря
кадильниаго и вреху и збранихъ скончахъ,
кадило сіе да благоволитк гдз
благословіти и вк воню благоуханія
прияти. Хротомк, гдемк нашымк. Амінь.

И пріемк ў діакона кадильнику, ѿкадитк
приносы, закономк прописаннымк вк ёбніхъ^{чевленіцахъ}, глагола:

Кадило сіе тобою благословленное да
взыдег къ тегб, гдн: и да сіндег на
насъ мілостъ твоа.

По тóмк ѿкадитк Олтаря, глагола:

Чаломк рм.

Да исправитса, гдн, молітва моі яко
кадило пред тобою: воздѣлніе руку мою,
жертува вчерніла. Положи, гдн, храниеніе
оустомк моимк и дверь ѿгражденія ѿ
оустніхъ моихъ. Да не оуклонитса сефцы
моі вк словеса лукавствія, непшевати

declinet cor meum in verba malitiæ, ad excusandas excusationes in peccatis.

Dum reddit thuribulum Diacono, dicit:

Accéndat in nobis Dóminus ignem sui amoris, et flammam æternæ caritatis. Amen.

Postea incensatur Sacerdos a Diacono, deinde alii per ordinem. Interim Sacerdos lavat manus dicens: Lavábo inter innocentes manus meas: et circúmdabo altare tuum, Dómine.

Ut áudiam vocem laudis: et enárrem univérsa mirabília tua.

Dómine, diléxi decórem domus tuæ: et locum habitatiónis glóriæ tuæ.

Ne perdas cum ímpiis, Deus, ániam meam, et cum viris sanguinum vitam meam.

In quorum mánibus iniquitátes sunt: déxtera eórum repléta est munéribus.

Ego autem in innocéntia mea ingréssus sum: rédime me, et miserére mei.

Pes meus stetit in dirécto: in ecclésiis benedíciam te, Dómine.

Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, et in sæcula sæculórum. Amen.

¶ In Missis Defunctorum, et Tempore Passionis in Missis de tempore omittitur Gloria Patri.

Deinde, aliquantulum inclinatus in medio Altaris, junctis manibus super eo, dicit:

Súscipe, Sancta Trinitas, hanc oblationem, quam tibi offérimus ob memóriam passiónis, resurrectiōnis, et ascensiōnis Jesu Christi Dómini nostri, et in honórem beátæ Mariæ semper Vírginis, et beáti Joánnis Baptistæ, et sanctórum Apostolórum Petri et Pauli, et istórum, et ómnium Sanctórum: ut illis proficiat ad honórem, nobis autem ad salútem: et illi pro nobis intercédere dignéntur in cælis, quorum memóriam ágimus in terris. Per eúndem Christum Dóminum nostrum. Amen.

Postea osculatur Altare, et versus ad populum extendens, et jungens manus, voce paululum elevata, dicit:

віннà ѿ григорію.

Щада́л діаконъ ка́дильнициъ, глаголе́тъ:

Да возжжетъ въ на́съ гдѣ О́гнь твоѧ прїа́зни, и пламень вѣчныѧ любви. А́мінь.

По тóмъ діаконъ покаднитъ іерéа, за тѣмъ и́нъя рѣдомъ. Мéжду тѣмъ іерéи оўмыкаютъ рѣць, глагола:

Оўмýю въ неповінnyхъ рѣць моꙗ, и ѿбъїдъ олтаръ твой, гдї:

да оўслышъ гласъ хвалы и повѣмъ всѣ чудеса твоѧ.

Гдї, возлюбіхъ елголéпїе домъ твоєгѡ и мѣсто селенїя славы твоєї.

Да не погубиши съ нечестивыми душъ мои и съ мѹжи кровей жиžни мои:

Ихже въ рѣкѣ веззакѡнїя, десница ихъ и сполициа мзды.

Изъ же неизлобою моему ходиъхъ: и збáви мѧ, гдї, и помилуй мѧ.

Нога моѧ ста на правотѣ: въ црквахъ благословлю тѧ, гдї.

Слава ол҃ь, и сї, и сїомъ лжъ.

Икою же еїхъ искони, и икінїи и присно, и во вѣки вѣковъ, амінь.

¶ На миссахъ за оўмершїя, и во врѣмѧ страданїя на миссахъ ѿ григорію.

По тóмъ мѧко пригнѣтъ посредѣ олтара, стиснѣтыма рѣкамъ на нѣмъ, глаголе́тъ:

Приими, ста тѣце, сїе приношениe, єже тече приносимъ въ памѧть страданїя, воскресенїя, и вознесенїя іиса хріста, гдї наше го и въ честъ блаженныѧ приснодѣй мріи, и блаженна гѡ іѡанна кртилѧ, и стаихъ аллахъ петрѧ и панна, и сїхъ, и всѣхъ стаихъ: да иихъ оўспїетъ въ честъ, и на нихъ во спасенїе: и таинъ за ны ходатайствовати да благоволатъ на небесахъ, ихже памѧть творимъ на земли. Тѣмже хрістъ, гдемъ нашимъ. Амінь.

По тóмъ цѣлуетъ олтаръ, и ѿбрѣцъ къ либdemъ распрастѣръ и стаикъ рѣць, воззвиши мѧко гласъ, глаголе́тъ:

Oráte fratres: ut meum ac vestrum sacrificium acceptábile fiat apud Deum Patrem omnipoténtem.

Minister, seu circumstantes respondent: alioquin ipsemet Sacerdos:

Suscípiat Dóminus sacrificium de mánibus tuis ad laudem et glóriam nómínis sui, ad utilitátem quoque nostram, totiúsque Ecclésiæ suæ sanctæ.

Sacerdos submissa voce dicit:

Amen.

Deinde, manibus extensis, absolute sine Oremus subjugit Orationes secretas.

Quibus finitis, cum pervenerit ad conclusionem, clara voce dicit:

Per ómnia sæcula sæculórum.

R. Amen.

cum Praefatione, ut in sequentibus.

S. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Praefationem incipit ambabus manibus positis hinc inde super Altare: quas aliquantulum elevat, cum dicit:

S. Sursum corda.

R. Habémus ad Dóminum.

Jungit eas ante pectus, et caput inclinat, cum dicit

S. Grátias agámus Dómino Deo nostro.

R. Dignum et justum est.

Deinde disjungit manus, et disjunctas tenet usque ad finem Praefationis. Qua finita, iterum jungit eas, et inclinatus dicit:

Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dóminus Deus Sábaoth. Pleni sunt cæli et terra glória tua. Hosánna in excélsis.

Et cum dicit: Benedictus qui venit, signum crucis sibi producit a fronte ad pectus.

† Benedíctus qui venit in nómine Dómini. Hosánna in excélsis.

Молі́те, брати, да мол һ вáша жéртва прїáтна б҃дєтк ѡу б҃га Ӯцà всемогущаго.

Слгà һлì ѡікредитк տօլկїл ѡвіկліотк, ѧци ևи һи, ևам իєрей:

Да прїйметк гдь жéртв ѿ թէкъ твоéю (һлì моéю) ևо ҳвалъ һ слáвъ һмene ևоегѡ, և պóлвъ тâкожде հáшъ һ ւсেլ ցéրկե տýկіл ևоել.

իєрей տýхимк գլáсомк քечéтк:

Ամíն.

По տóմк քայլութéրք թէպի, քրóտա եւզ Պոմóլիմւ դրական տýхնե լáтвы.

Եյже տկончáвк, դրական աման աման գլáсомк գլагóլետк:

Եօ ւս եկի եկկóвк.

Ծ. Ամíն.

ի պրедлоўе, եկո նíչъ.

իєր. Гдь ւս եմ.

Ծ. Ի ս ձխոմк տвоíմк.

Պրедлоўе начиннèтк положýвк Ծեփ թէպի անձ ի թջд և ա Ըլդրի: տեղյде մալա վօձвýгнетк գլагóլա:

իєր. Գօրին սրդцà.

Ծ. Ամամы և գd.

Ծնինետк ի պրедк ուրց, ի նակлонինտк գլավъ, գլагóլա:

իєր. Ելгодаրýմк գð եբ հáшեго.

Ծ. Ճօտýйно ի պրաւедно Շնտ.

По տóմк քայլութéրք թէպի, ի դերժութк ի քայլութենы և կոնց պրедлоўк. Եյже տօւրին, պակ ընկնետк ի, ի դրական գլагóլետк:

Ծt, Ծt, Ծt գð եբ եալօն, նըոլն ի Զեմлѧ և աման տвоել: անին և կýшиնին.

Ի գլагóլա: Ելգօլօն գրան Զնáменինтк և կրéտնին Զնáменին անձ առան կýшиնին.

† Ելգօլօն գրան անձ ի մա գð: անին և կýшиնին.

Præfatio de Nativitate Domini

Per omnia sæcula sæculorum.

R. Amen.

S. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

S. Sursum corda.

R. Habémus ad Dóminum.

S. Grátias agámus Dómino Deo nostro.

R. Dignum et justum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutare, nos tibi semper et ubique grátias ágere: Dómine, sancte Pater, omnípotens æterne Deus: Quia per incarnati Verbi mystérium, nova mentis nostræ oculis lux tuæ claritatis infúxit: ut dum visibíliter Deum cognoscimus, per hunc in invisibiliū amórem rapiámur. Et ídeo cum Angelis et Archángelis, cum Thronis et Dominatiónibus, cumque omni milítia cælestis exércitus, hymnum gloriæ tuæ cánimus, sine fine dicéntes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dóminus Deus Sábaoth. Pleni sunt cæli et terra glória tua. Hosánnā in excélsis. Benedíctus qui venit in nōmine Dómini. Hosánnā in excélsis.

Infra Actionem

Communicantes, et diem sacratissimum (*vel: noctem sacratissimam*) celebrantes, quo (*qua*) beátæ Maríæ intermerata virginitas huic mundo édedit Salvatorem: sed et memóriam venerantes, in primis ejúsdem gloriósae semper Vírginis Maríæ, Genetrícis ejúsdem Dei et Dómini nostri Iesu Christi: sed et beatórum Apostolórum ac Mártyrum tuórum, Petri et Pauli, Andréæ, Jacóbi, Joánnis, Thomæ, Jacóbi, Philíppi, Bartholomæi, Matthæi, Simónis et Thad-

Предслóвіе ὡ̄ ροῆστвѣ г҃днн

Бо всѧ вѣки вѣкѡвъ.

О. Амén.

И. Гдѣ сѧ вা�ми.

О. И со дхомъ твоимъ.

И. Госпѣ се́рдцѧ.

О. Імамы ко г҃дѣ.

И. Благодаримъ г҃да бгѧ нашего.

О. Достойно и пра́ведно є́стъ.

Вони́тнъ достойно и пра́ведно є́стъ, пра́во и спаси́тельно, на́мъ твоемъ ве́сёлъ и ве́зде́ благода́рить: г҃дї, сї́кий ѿчë, ве́сёлъ вѣ́чныи бжже. Іакѡ воло́щеннаго словесе́ таинствомъ, но́вый въ ѿчю о́мъ нашего свѣтъ твоегѡ сї́ланія просвети́ся: да є́гда ви́димо бгѧ по́знава́емъ, тѣ́мъ въ лю́бовь неви́димыихъ ве́здвигненія. И тогѡ ради сѧ агѓли и архагѓли, сѧ пре́столи и го́сподстви, со ве́сю же си́лою не́снаго ве́ниства пѣ́сни слáвы твоей ве́спѣва́емъ, ве́зъ конца́ глаголюще:

Сї́зъ, сї́зъ, сї́зъ г҃дѣ бгѧ сава́одъ, непо́лье и́бо и земля́ слáвы твоей: ѿсѧнна въ ве́шинахъ. Благослове́нъ градъи́нъ во и́мѧ г҃днѣ: ѿсѧнна въ ве́шинахъ.

Чре́зъ дѣлнїе

Причащающеся, и дény престый (и́ли но́цы престъю) пра́зднюще, въ ѿнь же (и́ли въ но́юже) блаженныя мріи непорочное дѣ́вство се́мъ мріи роди спаси́телѧ: но и́ память чти́ще, перви́е то́лжде славныя приисподьи мріи, роди́тельницы тогожде бгѧ и́ гдѣ нашего и́са христѧ: но и́ блаженныихъ аллаки и мченикъ твоихъ, петръ и́ павла, андреа, иакова, иоанна, фомы, иакова, филиппа, бафо́ломеа, мато́феа, имо́на и а́ллеа: ліна, кла́ита, кла́мента, си́эта, корни́ла, ку́пріана, луғрентия, христогона, иоанна и

dæi: Lini, Cleti, Cleméntis, Xysti, Cor-nélii, Cypriáni, Lauréntii, Chrysógoni, Joánnis et Pauli, Cosmæ et Damiáni: et ómnium Sanctórum tuórum; quorum méritis precibúsque concédas, ut in ómnibus protectiónis tuæ muniámur auxílio. *Jungit manus.* Per eúndem Christum Dóminum nostrum.

Præfatio de Epiphania Domini

Per ómnia sæcula sæculórum.

R. Amen.

S. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

S. Sursum corda.

R. Habémus ad Dóminum.

S. Grátias agámus Dómino Deo nostro.

R. Dignum et justum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre, nos tibi semper et ubíque grátias ágere: Dómine, sancte Pater, omnípotens aetérne Deus: *Quia*, cum Unigénitus tuus in substántia nostræ mortalitátis appáruit, nova nos immortalitatis suæ luce reparávit. Et ídeo cum Angelis et Archángelis, cum Thronis et Dominatiónibus, cumque omni milítia cælestis exércitus, hymnum glóriæ tuae cánimus, sine fine dicéntes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dóminus Deus Sábaoth. Pleni sunt cæli et terra glória tua. Hosáんな in excélsis. Benedíctus qui venit in nōmine Dómini. Hosáんな in excélsis.

Infra Actionem

Communicántes, et diem sacratíssi-mum celebrántes, quo Unigénitus tuus in tua tecum glória coæternus, in veritaté carnis nostræ visibiliter

пáмъ, когды и даміана и веќхъ сїтыхъ твоихъ, иже старажаньми и матвами подаждь, да во веќхъ заслугленіја твоега ѡградимъ помоцию. Стисните ръцѣ. Тѣмже хртому, гдемъ наши.

Предслóкїе ѿ кголвлéнїи

Бо веќ веќни веќновъ.

О. Амінь.

И. Гдъ ся вами.

О. И со дхомъ твоимъ.

И. Годи сејдца.

О. Імамы ко гдъ.

И. Благодаримъ гда бга наше.

О. Достойно и праједно єсть.

Боистинъ достойно и праједно єсть, право и спасително, наико таєтъ веѓда и веѓдѣ благодарити, гдѣ сїтий, ѿче веѓомий, веќчныи бжє. Іко єгда єдинородныи твои въ сѹществѣ наше го смѣртѧ на вѣка, новою на веѓемертилъ своегѡ сијетлоистїю ѡбнови. И тогѡ ради ся ѿгли и ѿхагли, ся преселни и гостодствїи, то всио же силою иеснаго виноства пѣсни славы твоја вспѣваемъ, везъ конца глаголище:

Сїз, сїз, сїз гдъ бгъ саваѡдъ, исполни ибо и земля славы твоја: ѡгнна въ вѣшихъ. Благословенъ градъ и во имѧ гдїе: ѡгнна въ вѣшихъ.

Чреќи дѣланїе

Причаїающесла, и дени пресватый праѓнѹщие, въ ѿнь же єдинородныи твои ся токою во своїй славѣ соприисноѹшии, въ истиинѣ плоти наше

corporális appáruit: sed et memóriam venerántes, in primis ejúsdem gloriósae semper Vírginis Mariæ, Genetrícis ejúsdem Dei et Dómini nostri Iesu Christi: sed et beatórum Apostolórum ac Mártyrum tuórum, Petri et Pauli, Andréæ, Jacóbi, Joánnis, Thomæ, Jacóbi, Philíppi, Bartholomæi, Matthæi, Simónis et Thaddæi: Lini, Cleti, Cleméntis, Xysti, Cornélii, Cypriáni, Lauréntii, Chrysógoni, Joánnis et Pauli, Cosmæ et Damiáni: et ómnium Sanctórum tuórum; quorum méritis precibúsque concédas, ut in ómnibus protectiōnis tuæ muniámur auxílio. *Jungit manus.* Per eúndem Christum Dóminum nostrum.

відно тілесені івніс: но і памѧть чиѹщие, первиє славныя приснодѣвы мріи, родительницы тогѡжде б҃га і г҃да нашего іїса христѧ: но і памѧть чиѹщие, первиє тоїже славныя приснодѣвы мріи, родительницы тогѡжде б҃га і г҃да нашего іїса христѧ: но і блаженныихъ аплю і мченикъ твоихъ, петру і панна, андреа, іакова, іоанна, аромы, іакова, філіппа, бафомеа, матреа, симона і аддеа: ліна, кліта, клімента, сігита, корніла, куприана, луки, христогона, іоанна і панна, космы і даміана і віхъ стыхъ твоихъ, іхже стражданьми і мътвами подаждь, да ко віхъ заслугленія твоєго ѿрадимся помоцію. Стиснетъ руку. Тѣмже христомъ, гдемъ нашимъ.

Præfatio de Quadragesima

Per ómnia sæcula sæculórum.

R. Amen.

S. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

S. Sursum corda.

R. Habémus ad Dóminum.

S. Grátias agámus Dómino Deo nostro.

R. Dignum et justum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutare, nos tibi semper et ubique grárias ágere: Dómine, sancte Pater, omnípotens aetérne Deus: Qui corporali jejúnio vítia cōprimis, mentem éliras, virtútem largíris, et præmia: per Christum Dóminum nostrum. Per quem majestátem tuam laudant Angeli, adorant Dominatiōnes, tremunt Potestátes. Cæli cælorúmque Virtútes, ac beata Séraphim, sócia exsultatiōne concélebrant. Cum quibus et nostras voces, ut admitti júbeas deprecámur, súpplici confessiōne dicentes:

Предслóвіе ὡς ЧЕГЫРДЕСЛАТНИЦЪ

Во віл вікни вікновъ.

О. Амінъ.

Іє. Гдъ сз вами.

О. И со дхомъ твоимъ.

Іє. Горѣ сефдца.

О. И мамы ко гдъ.

Іє. Благодаримъ гдъ б҃га нашего.

О. Достойно и праеведно естъ.

Коистинъ достойно и праеведно естъ, право и спасительно, намъ тибѣ веєгда и вездѣ благодарити, гдѣ стый, оче веемогій, вічныи бѣже. Иже тілесныи пощеніемъ злобы оутолаєши, оумъ возносиши, крѣпости и мздъ щедриши: Христомъ, гдемъ нашимъ. Иже величество твоє хвалатъ агли, кланяютса господствіа, трепещутъ власті. Небеса, небесныя же силы и блаженіи серафими очищими радованіемъ прославляютъ. Сз нимже и наша гласы да пройти повеліши, молимъ, прилечиимъ исповѣданіемъ глаголюще:

Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dóminus Deus Sábaoth. Pleni sunt cæli et terra glória tua. Hosánna in excélsis. Benedíctus qui venit in nōmine Dómini. Hosánna in excélsis.

Præfatio de Sancta Cruce

Per ómnia sæcula sæculórum.

R. Amen.

S. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

S. Sursum corda.

R. Habémus ad Dóminum.

S. Grátias agámus Dómino Deo nostro.

R. Dignum et justum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre, nos tibi semper et ubique grátias ágere: Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus: Qui salútem humáni géneris in ligno Crucis constituísti: ut unde mors oriebátur, inde vita resúrgeret: in quo ligno vincébat, in ligno quoque vincerétur: per Christum Dóminum nostrum. Per quem majestátem tuam laudant Angeli, adórant Dominatiónes, tremunt Potestátes. Cæli cælorúmque Virtútes, ac beáta Séraphim, sócia exultatióne concélebrant. Cum quibus et nostras voces, ut admítti júbeas deprecámur, súpplici confessióne dicéntes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dóminus Deus Sábaoth. Pleni sunt cæli et terra glória tua. Hosánna in excélsis. Benedíctus qui venit in nōmine Dómini. Hosánna in excélsis.

О́тк, отк, отк гдъ бѓи сакаѡ, исполинъ ибо и земля славы твоѧ: ѿснна въ въшнихъ. Благословенъ градъи во имла гдне: ѿснна въ въшнихъ.

Предслóвіе ѿ сїтвмъ крестъ

Во всѣхъ вѣки вѣковъ.

О. Амінь.

И. Гдъ съ вами.

О. И со дхомъ твоимъ.

И. Годъ сефдцѧ.

О. Імамы ко гдъ.

И. Благодаримъ гдъ бѓа нашего.

О. Достойно и праевено єсть.

Богестинъ достойно и праевено єсть, право и спасительно, наикь тебѣ всеогда и вездѣ благодарити: гдъ стынъ, оче всемогій, вѣчныи бжже. Иже спасеніе человѣческаго рода на дреѣкѣ крестѣ постѣнилъ єси: да ѿнидѣже смѣрть восходжадше, ѿтъ жизни воскреснетъ: и иже дрѣвомъ ѿдолѣваше, дрѣвомъ таикожде ѿдолѣлъ: Христомъ, гдемъ нашими. Иже величество твоѣ хвалатъ аггли, кланяютъ гospодствіа, трапезы твѣ власти. Некеса, иесиша же силы и блаженіи серафими ѿбцими радованіемъ прославляютъ. Съ нимиже и наша гласы да прѣдти повеліши, молимъ, прилемъ именемъ исповѣданіемъ глаголюще:

О́тк, отк, отк гдъ бѓи сакаѡ, исполинъ ибо и земля славы твоѧ: ѿснна въ въшнихъ. Благословенъ градъи во имла гдне: ѿснна въ въшнихъ.

Præfatio Paschalis

Per ómnia sæcula sæculórum.
R. Amen.
S. Dóminus vobíscum.
R. Et cum spíritu tuo.
S. Sursum corda.
R. Habémus ad Dóminum.
S. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
R. Dignum et justum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre: Te quidem, Dómine, omni tempore, sed in hac potíssimum die (*vel nocte*) (*vel in hoc potíssimum*) gloriósus prædicáre, cum Pascha nostrum immolátus est Christus. Ipse enim verus est Agnus, qui abstulit peccáta mundi. Qui mortem nostram moriéndo destrúxit, et vitam resurgéndo reparávit. Et ídeo cum Angelis et Archángelis, cum Thronis et Dominatiónibus, cumque omni milítia cælestis exércitus, hymnum glóriæ tuæ cánimus, sine fine dicéntes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dóminus Deus Sábaoth. Pleni sunt cæli et terra glória tua. Hosánnna in excélsis. Benedíctus qui venit in nómine Dómini. Hosánnna in excélsis.

Infra Actionem

Communicántes, et diem (*vel noctem*) sacratíssimum celebrántes, Resurrectiónis Dómini nostri Jesu Christi secúndem carnem: sed et memóriam venerántes, in primis gloriósæ semper Vírginis Maríæ, Genetrícis Dei et Dómini nostri Iesu Christi: sed et beatórum Apostolórum ac Mártyrum tuórum, Petri et Pauli, Andréæ, Jacóbi, Joánnis, Thomæ, Jacóbi, Philíppi, Bartholomæi, Matthæi, Simónis et Thaddæi: Lini, Cleti, Cleméntis, Xysti, Cornélii,

Пре́дслóвіе пасхálкnoе

Бо всл вѣки вѣкѡвъ.
О. Амінь.
И. Гдѣ ся вѣми.
О. И со дхомъ твоимъ.
И. Гоѓе сејдцѧ.
О. Імамы ко гдѣ.
И. Благодаримъ гдѣ бѣа наше.
О. Достойно и праведно єстъ.

Воистинѣ достойно и праведно єстъ, право и спасительно: Тебѣ оубо, гдѣ, во вѣакое врѣмѧ, напаче же въ дѣнъ сей (*или* нощь сїю) (*или* напаче же въ сїе) славибѣ проповѣдати, єгда пасха наша поҗерпъ бысть христосъ. Той бо истинный єстъ ѿгненъ, иже ѿлѣкъ грѣху міра. Иже смѣрть нашъ оумиралъ разѹшъ, и жизнь воскресаѧ ѿбнови. И тогѡ ради ся ѿгли и архаггли, ся преетоли и господстви, то всю же силою иенаго вѣноства прѣснъ славы твоѧ воспѣваемъ, везъ конца глаголюще:

Огъ, огъ, сїзъ гдѣ бѣа сакаю, исполни ибо и земля славы твоѧ: ѿсанна въ вѣшихъ. Благословенъ грядый во ила гдїе: ѿсанна въ вѣшихъ.

Чре́зъ дѣланїе

Причащиющиеся, и дѣнъ пресвятый (*или* нощь преступъ) празднѹщие воскресенїѧ гдѣ наше. иса христъ по плоти: но и памѧть чрезъ, первѣ славыя приснодѣвы мріи, родительницы тогѡжде бѣа и гдѣ наше. иса христъ: но и памѧть чрезъ, первѣ толожде славыя приснодѣвы мріи, родительницы тогѡжде бѣа и гдѣ наше. иса христъ: но и блаженныихъ апли и мченикъ твоихъ, петръ и павла, иудреа, якова, іоанна, аромы, якова, филиппа, вароломеа, матѳеа, симона и аллdea:

Cypriáni, Lauréntii, Chrysógoni, Joánnis et Pauli, Cosmæ et Damiáni: et ómnium Sanctórum tuórum; quorum méritis precibúsque concédas, ut in ómnibus protectiōnis tuæ muniámur auxílio. *Jungit manus.* Per eúndem Christum Dóminum nostrum.

Tenens manus expansas super oblata, dicit:

Hanc ígitur oblatiōnem servitútis nostræ, sed et cunctæ familiæ tuæ, quam tibi offérimus pro his quoque, quos regeneráre dignátus es ex aqua, et Spíritu Sancto, tribuens eis remissiónem ómnium peccatórum quæsumus, Dómine, ut placátus accípias: diésque nostros in tua pace dispónas, atque ab ætérrna damnatióne nos éripi, et in electórum tuórum iúbeas grege numerári. *Jungit manus.* Per Christum Dóminum nostrum. Amen.

Præfatio de Ascensione Domini

Per ómnia sæcula sæculórum.

R. Amen.

S. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

S. Sursum corda.

R. Habémus ad Dóminum.

S. Grátias agámus Dómino Deo nostro.

R. Dignum et justum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre, nos tibi semper et ubique grátias ágere: Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérrne Deus: per Christum, Dóminum nostrum. Qui post resurrectiōnem suam ómnibus discípulis suis maniféstus appáruit, et, ipsis cernéntibus, est elevátus in cælum, ut nos divinitatis suæ tribúeret esse partícipes. Et ídeo cum Angelis et Archángelis, cum Thronis et

lína, clípta, clímenta, tíxpa, korínlia, kúpríana, alýrençia, хръсогóна, іѡáнна и пáнна, кóмы и дамíана и веéхх сї́хъ твоíхъ, и́хже стлажáньми и лáтвами подáждь, да во веéхх Заслугленија твоегò ѿградимся помоцию. Стиснетъ рѹцъ. Тѣмже хрътому, гдемъ нашими.

Держà рѹцъ прости́ртикъ на́дъ прино́сы, глаголе́ти:

Си́е оўку приношеније слажки на́шев, но и вселъ чéлади твоелъ, и́хже теснъ приносили За сїлъ та́ко же, та́же паки родити и́зволилъ си́и водою и дхомъ сї́хъ, давъ и́мъ ѿпчилије веéхх грѣховъ, молимъ та́, гднъ, да оўгода приймеши: дннъ же на́шъ во сбоемъ ми́ръ оўстрóниши, и ѿ вѣчнаго ѿдажденїя на́съ и́звáвити, и къ и́звáнныихъ сбоинъ повеліши страдъ прими́слиши. Стиснетъ рѹцъ. Хрътому, гдемъ нашими.

Предслóвіе ѿ вознесéнїи гднн

Во ве́лъ вѣкъ вѣківъ.

О. Амінь.

И. Гдъ си вáми.

О. И со дхомъ твоимъ.

И. Го́рѣ се́рдца.

О. И́мамы ко гдъ.

И. Благодаримъ гдъ б҃га на́шего.

О. Досто́йно и пра́ведно є́сть.

Бо́истинъ досто́йно и пра́ведно є́сть, пра́во и спаси́тельно, на́мъ теснъ всегда и ве́здѣ благодарити, гднъ сї́хъ, ѿчє ве́сомогій, вѣчній б҃же: Хрътому, гдемъ нашими. И́хже по вое́снинъ сбоемъ ве́змъ оўченікіомъ сбоинъ ѿкроенъ та́внія, и ти́мъ зра́щимъ, вознесёся на небо, да бы на́мъ вѣжствъ сбоегѡ пода́лъ быти прими́стники. И тогѡ ради си́и а́ггли и а́рхаггли, си престоли и го́сподствїи, то вселю же си́лою нѣснаго вое́снва прѣснъ славы твоелъ

Dominatióibus, cumque omni milítia
cælestis exércitus, hymnum gloriæ tuæ
cánimus, sine fine dicéntes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dóminus
Deus Sábaoth. Pleni sunt cæli et terra
glória tua. Hosánnā in excélsis.
Benedíctus qui venit in nōmine
Dómini. Hosánnā in excélsis.

Infra Actionem

Communicántes, et diem
sacratíssimum celebrántes, quo
Dóminus noster unigénitus Fílius tuus,
unitam sibi fragilitatis nostræ
substántiam, in gloriæ tuæ déxtera
collocávit: sed et memóriam
venerántes, in primis gloriósæ semper
Vírginis Maríæ, Genetrícis ejúsdem Dei
et Dómini nostri Iesu Christi: sed et
beatórum Apostolórum ac Mártyrum
tuórum, Petri et Pauli, Andréæ, Jacóbi,
Joánnis, Thomæ, Jacóbi, Philíppi,
Bartholomæi, Matthæi, Simónis et
Thaddæi: Lini, Cleti, Cleméntis, Xysti,
Cornélii, Cypriáni, Lauréntii,
Chrysógoni, Joánnis et Pauli, Cosmæ et
Damiáni: et ómnium Sanctórum
tuórum; quorum méritis precibúsque
concédas, ut in ómnibus protectiōnis
tuæ muniámur auxílio. **Jungit manus.** Per
eúndem Christum Dóminum nostrum.

Prefatio de Spiritu Sancto

Per ómnia sæcula sæculórum.

R. Amen.

S. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

S. Sursum corda.

R. Habémus ad Dóminum.

S. Grátias agámus Dómino Deo nostro.

R. Dignum et justum est.

ко спѣвамъ, възъ конца глаголюще:

Отъ, отъ, отъ гдѣ бѣхъ сакао, исполни
нѣо и земля славы твоѧ: ѿанна въ
вѣшниихъ. Благословенъ грядеши во иже
гдѣ: ѿанна въ вѣшниихъ.

Чре́зъ дѣланіе

Причащающиеся, и дѣнь пресвятый
празднѹющиеся, въ Ѹни же гдѣ нашъ,
единородныи сыновъ твой, соединенное себѣ
същество славости нашея ѿдеснѹю славы
твоѧ постѣви: но и память чрезъцие,
первѣе славныхъ приснодѣвы мріи,
родительницы тогожде ега и гдѣ нашеего
иша хрѣта: но и память чрезъцие, первѣе
тоажде славныхъ приснодѣвы мріи,
родительницы тогожде ега и гдѣ нашеего
иша хрѣта: но и блжнныхъ апли и мчннкъ
твоихъ, петра и павла, андрея, йакова,
иоанна, аромы, йакова, филиппа,
баро, оломеа, мато, еа, симона и аадеа:
ліна, кліта, клемента, сїзта, корніла,
куприана, луки, христогона, иоанна и
павла, космы и даміана и всѣхъ сѣихъ
твоихъ, иже стражаньми и мѣтвами
подажде, да во всѣхъ заслугахъ твоегѡ
ѡградимъ помошю. Стиснетъ рѣцѣ. Тѣмже
хрѣтомъ, гдѣмъ нашимъ.

Предслобіе ѿ сїемъ дѣлѣ

Во всѣхъ вѣки вѣковъ.

Ѣ. Амнъ.

Ѣ. Гдѣ съ вами.

Ѣ. И со дхомъ твоимъ.

Ѣ. Горѣ сердца.

Ѣ. И мамы ко гдѣ.

Ѣ. Благодаримъ гдѣ ега нашеого.

Ѣ. Достойно и праедно єсть.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutare, nos tibi semper et ubique gratas agere: Domine, sancte Pater, omnipotens aeternus Deus: per Christum Dominum nostrum. Qui ascendens super omnes caelos, sedensque ad dexteram tuam, promissum Spiritum Sanctum (hodierna die) in filios adoptionis effudit. Quapropter profusis gaudiis, totus in orbe terrarum mundus exultat. Sed et supernæ Virtutes, atque angelicæ Potestates, hymnum gloriae tuæ concinunt, sine fine dicentes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dominus Deus Sabaoth. Pleni sunt caeli et terra gloria tua. Hosanna in excelsis. Benedictus qui venit in nomine Domini. Hosanna in excelsis.

Infra Actionem

Communicantes, et diem sacratissimum Pentecostes celebrantes, quo Spiritus Sanctus Apostolis innumeris linguis apparuit: sed et memoriam venerantes, in primis gloriis semper Virginis Mariæ, Genetricis Dei et Domini nostri Iesu Christi: sed et beatorum Apostolorum ac Martyrum tuorum, Petri et Pauli, Andreæ, Jacobi, Joannis, Thomæ, Jacobi, Philippi, Bartholomæi, Matthæi, Simonis et Thaddæi: Lini, Cleti, Clemantis, Xysti, Cornelii, Cypriani, Laurentii, Chrysogoni, Joannis et Pauli, Cosmæ et Damianni: et omnium Sanctorum tuorum; quorum meritis precibusque concedas, ut in omnibus protectionis tuæ muniamus auxilio. *Jungit manus.* Per eundem Christum Dominum nostrum.

Tenens manus expansas super oblata, dicit:

Hanc igitur oblationem servitutis nostre, sed et cunctæ familiæ tuæ, quam ti-

коистинъ доброто и праќедно ешть, праќо и спасително, намъ теки вsegда и вездѣ благодарити, гдѣ сѧй, ѿче всемогій, вѣчныи бѣже: Христомъ, гдемъ нашимъ. Јже возшедъ на дѣлъ нееса, сѣдѣти же ѿдеснѹю теке, ѿбꙗщенаго да сѧгаш (днешнии денъ) на сѹны оѹсыновленїя и злїѧ. Тогѡ ради везмирою радостю весь миръ во вселеннеи никовитѣшти. Но и вишииа сѧлы, и агльскии власти, пѣсни славы твоемъ воспѣваш, везъ конца глаголюще:

Оти, оти, оти гдѣ бѣт сакаѡ, и спољи ико и земля славы твоемъ: ѿсанна въ вишииахъ. Благословенъ гряди и въ имѧ гдѣ: ѿсанна въ вишииахъ.

Чреъзъ дѣланїе

Принципиалиющесла, и денъ пресвати и патидеслатици празднѹщие, въ ѿнь же дахъ сѧй алломъ везчиленными и зыкими явися: но и паматъ чтишще, перви и славныя приснодѣвы мріи, роднителици ега и гда наше го иша христъ: но и паматъ чтишще, перви и тоажде славныя приснодѣвы мріи, роднителици тогожде ега и гда наше го иша христъ: но и блаженныиахъ алло и мченики твоиахъ, петръ и павла, андреа, іакова, іоанна, аромы, іакова, филиппа, бафоломеа, матеа, симона и аадеа: ліна, кліта, клемента, сігита, корнілия, кундріана, лаврентія, христогона, іоанна и павла, космы и даміана и вѣхъ сѧхъ твоиахъ, иже отложеныи и лѣтвами подаждь, да во вѣхъ заслугленїя твоего ѿградимъ помошти. Стиснетъ рѣцъ. Тѣмже Христомъ, гдемъ нашимъ.

Держа рѣцъ простирати на дѣланїи, глаголетъ:

Си ѿбѡ приношение слажено наше, но и всеа челади твоемъ, єже теки приносимъ

bi offérimus pro his quoque, quos regeneráre dignátus es ex aqua, et Spíritu Sancto, tribuens eis remissiónem ómnium peccatórum quæsumus, Dómine, ut placátus accípias: diésque nostros in tua pace dispónas, atque ab ætérrna damnatione nos éripi, et in electórum tuórum iúbeas grege numerári. **Jungit manus.** Per Christum Dóminum nostrum. Amen.

Præfatio de Sanctissima Trinitate

Per ómnia sæcula sæculórum.

R. Amen.

S. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

S. Sursum corda.

R. Habémus ad Dóminum.

S. Grátias agámus Dómino Deo nostro.

R. Dignum et justum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre, nos tibi semper et ubique grátias ágere: Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérrne Deus: **Qui** cum unigénito Fílio tuo, et Spíritu Sancto, unus es Deus, unus es Dóminus: non in unius singularitaté persónæ, sed in unius Trinitaté substántiæ. Quod enim de tua gloria, revelánte te, crédimus, hoc de Fílio tuo, hoc de Spíritu Sancto, sine differéntia discretiōnis sentimus. Ut in confessiōne veræ sempiternaeque Deitatis, et in persónis proprietas, et in esséntia úntas, et in majestaté adoréatur æquálitas. Quam laudant Angeli atque Archángeli, Chérubim quoque ac Séraphim: qui non cessant clamáre quotidie, una voce dicéentes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dóminus Deus Sábaoth. Pleni sunt cæli et terra glória tua. Hosánna in excélsis. Benedíctus qui venit in nómine Dómini. Hosánna in excélsis.

За тїл таікожде, іаже паки роднити н兹бóлилк ےси водою и дхомж стымж, да вк нмж шпдциенїе веъх грахвэх, молимж та, гдн, да огодано прїймешн: днн же нашл ко твоемж мірѣ огстронши, и ш вѣчнаго ѿдажденїя наск нзбáвнти, и къ нзбрáнныхъ сюнхъ повелнши стадъ прїчислити. Стиснегъ рѣцѣ. Хртомух, гдемж нашимж.

Предслóвїе ѿ престѣй тѣцѣ

Во вкл вѣки вѣківъ.

О. Амінь.

И. Гдъ съ вами.

О. И со дхомж твоимж.

И. Горѣ сеудца.

О. И мамы ко гдѣ.

И. Благодаримж гдѣ егъ нашего.

О. Достойно и праіедно ےстъ.

Богестинъ достойно и праіедно ےстъ, право и спасительно, нашъ тебѣ всегда и везде благодарити: гдн стый, оче всемогій, вѣчный еже. Йже съ ёдинороднымъ сномж твоимж, и дхомж стымж, ёдинъ ےси егъ, ёдинъ ےси гдѣ: не въ ёдиницѣ ёдинъ и постаси, но въ тѣцѣ ёдинаго существо. Еже ко ѿ твоей славѣ, токую шкыблющимъ, вѣрчемъ, тожде ѿ стѣ твоемж, тожде ѿ дѣтѣ стѣ, везу разлычія раздажденія разумѣемъ. Йако въ исповѣданіи юстиинаго, вѣчнаго же ежество, и въ упостасиахъ сюнествъ, и въ єстествѣ ёдинствѣ, и во величествѣ кланяющемся разенствѣ. Еже хвалатъ аггли и архаггли, херувими же и серафими: йже не престаюти взыывать по вкл днн, ёдинъ и гласомж глаголюще:

Сѣкъ, стѣкъ, стѣкъ гдѣ егъ саваодъ, испольни ибо и земля славы твоей: ѿсанна въ вишнихъ. Благословенъ градкій во има гдн: ѿсанна въ вишнихъ.

Præfatio de Beata Maria Virgine

Per ómnia sæcula sæculórum.

R. Amen.

S. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

S. Sursum corda.

R. Habémus ad Dóminum.

S. Grátias agámus Dómino Deo nostro.

R. Dignum et justum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre, nos tibi semper et ubíque grá-tias ágere: Dómine, sancte Pater, omní-potens ætére Deus: **Et te in (Annuntiatióne vel Visitatióne vel Dormitióne vel Nativitáte vel Solemnitáte)** beátæ Maríæ semper Vírginis collaudáre, benedícere, et predicáre. Quæ et Unigénitum tuum Sancti Spíritus obumbratióne concépit: et virginitatis glória permanénte lumen æténum mundo effúdit, Jesum Christum Dóminum nostrum. Per quem majestátem tuam laudant Angeli, adórant Domina-tiones, tremunt Potestátes. Cæli cælo-rúmque Virtútes, ac beáta Séraphim, sócia exsultatióne concélebrant. Cum quibus et nostrar voces, ut admítti jú-beas deprecámur, súpplici confessióne dicéntes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dóminus Deus Sábaoth. Pleni sunt cæli et terra glória tua. Hosánna in excélsis. Benedíctus qui venit in nōmine Dómini. Hosánna in excélsis.

Præfatio de S. Joseph,

Sponso Beatæ Mariæ Virginis

Per ómnia sæcula sæculórum.

R. Amen.

S. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

S. Sursum corda.

Пре́дело́віе ὡ̄ бла́жéнни́й дѣ́к мр̄ін

Бо віл ві́кні ві́кнóвз.

О. Амінъ.

И. Гдѣ си вами.

О. И со дхомъ твоимъ.

И. Го́рб се́рдцѧ.

О. І́мамы ко гдѣ.

И. Благодаримъ гдѣ е́га на́шего.

О. Досто́йно и́ пра́ведно є́стъ.

Ко́нстантінъ досто́йно и́ пра́ведно є́стъ, пра́во и́ спаси́тельно, на́мъ твоимъ ве́седа и́ ве́здѣ благодарити, гдѣ стáй, ѿчє ве́семогій, ві́кній ве́же. И твою въ (благовѣщеніи и́ли пое́щеніи и́ли о́спеніи и́ли ро́жествѣ и́ли пра́здници) бла́жени́ял мр̄ін приснодѣ́ви хвалити, благословити, и́ проповѣ́дати. І́аже и́ единородна го твоегѡ стáгѡ да́хъ ѿе́ніемъ зачати: и́ въ слáвѣ дхѣствва пресвятойающи, свѣтъ ві́кній міръ нѣзлїа, і́са хр̄та гдѣ на́шего. І́аже ве́личество твоё хвалити а́ггли, кланяютсѧ го́сподствїа, трапециꙗти влáсти. Некеса, некесыя же си́лы и́ бла́жениіи се́рафімы ѿе́ніемъ рáдованиемъ прославляючи. Съ німіже и́ на́шя гла́сы да прїа́ти повеліши, моли́мъ, прилемъ и́сповѣ́даніемъ глаголющи:

Си́, си́, си́ гдѣ е́хъ сава́дз, и́споли́нъ и́ко и́ землю сла́вы твоей: ѿа́нна въ ві́шніхъ. Благословенъ грлдкій во и́ма гдїе: ѿа́нна въ ві́шніхъ.

Пре́дело́віе ὡ̄ си́мъ іо́сифу, ὠбре́чници бла́жени́ял дѣ́к мр̄ін

Бо віл ві́кні ві́кнóвз.

О. Амінъ.

И. Гдѣ си вами.

О. И со дхомъ твоимъ.

И. Го́рб се́рдцѧ.

R. Habémus ad Dóminum.
S. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
R. Dignum et justum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre, nos tibi semper et ubíque grátias ágere: Dómine, sancte Pater, omnípotens ætére Deus: **E**t te in Festivitáte beáti Joseph débitis magnificáre præcóniis, benedícere et predicáre. Qui et vir justus, a te Deíparæ Vírgini Sponsus est datus: et fidélis servus ac prudens, super Famíliam tuam est constitútis: ut Unigénitum tuum, Sancti Spíritus obumbratióne concéptum, patérna vice custodíret, Jesum Christum Dóminum nostrum. Per quem majestátem tuam laudant Angeli, adórant Dominatiónes, tremunt Potestátes. Cæli cælorúmque Virtútes, ac beáta Séraphim, sócia exsultatióne concélébrant. Cum quibus et nostraras voces, ut admítti júbeas deprecámur, súpplici confessióne dicéntes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dóminus Deus Sábaoth. Pleni sunt cæli et terra glória tua. Hosánnā in excélsis. Benedíctus qui venit in nōmine Dómini. Hosánnā in excélsis.

Præfatio de Apostolis

Per ómnia sæcula sæculórum.
R. Amen.
S. Dóminus vobíscum.
R. Et cum spíritu tuo.
S. Sursum corda.
R. Habémus ad Dóminum.
S. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
R. Dignum et justum est.

ঃ. Імамы ко гð�.
ିର. Блгодаřимъ гðа бѓа наšего.
ঃ. Достоинъ и праведно єсть.

Бо́йсгинъ достоинъ и праведно єсть, право и спасительно, намъ тебе всегда и вездѣ благодарити, гдѣ стый, оче всемогій, вѣчныи бжже. **И** тебе въ правдници блженнаго іѡсифа подобными величати хвалами, благословити и проповѣдати. Иже и мѹжъ праведенъ, тобою єївъ дѣвъ женихъ бысть даинъ, и вѣрныи рабъ и мѹдрыи, надъ челадио твоему бысть постявлена: да єдинороднаго твоегѡ, стаго лха ѿбненiemъ Зачата, въ мѣсто ѡца хранити, іиса хрста гдѣ нашего. Иже величество твоє хвалати аггли, кланяютса господствію, трепещутъ власти. Некеса, несыла же сильы и блженніи серафими ѿбцимъ радиованiemъ прославляютъ. Съ нимже и наша гласы да прѣдти повеліши, молимъ, прилежныимъ исповѣданiemъ глаголюще:

Сѧ, сѧ, сѧ гдѣ бѓа сакаѡ, исполни ико и землю славы твоѧ: ѿсанна въ вѣшниихъ. Блгословенъ градъи во имѧ гднє: ѿсанна въ вѣшниихъ.

Предслóвіе ω̄ ἀπλέχω

Бо всл вѣки вѣкѡвъ.
ঃ. Амінь.
ିର. Гдѣ ся вামি.
ঃ. И со дхомъ твоимъ.
ିର. Гоѓѣ сефдцѧ.
ঃ. Імамы ко гð�.
ିର. Блгодаřимъ гðа бѓа нашего.
ঃ. Достоинъ и праведно єсть.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutare: Te, Dómine, suppliciter exoráre, ut gregem tuum, Pastor aetérne, non déseras: sed per beátos Apóstolos tuos, contínuam protectiōne custódias: Ut iisdem rectóribus gubernétur, quos óperis tui vicários eídem contulisti præsesse pastóres. Et ídeo cum Angelis et Archángelis, cum Thronis et Dominatióibus, cumque omni milítia cælestis exércitus, hymnum gloriæ tuæ cánimus, sine fine dicéntes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dóminus Deus Sábaoth. Pleni sunt cæli et terra glória tua. Hosanna in excélsis. Benedíctus qui venit in nōmine Dómini. Hosanna in excélsis.

Præfatio Communis

Per ómnia sæcula sæculórum.

R. Amen.

S. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

S. Sursum corda.

R. Habémus ad Dóminum.

S. Grátias agámus Dómino Deo nostro.

R. Dignum et justum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutare, nos tibi semper et ubique grárias ágere: Dómine, sancte Pater, omnípotens aetérne Deus: per Christum Dóminum nostrum. Per quem majestátem tuam laudant Angeli, adórant Dominatiónes, tremunt Potestátes. Cæli cælorúmque Virtútes, ac beáta Séraphim, sócia exsultatióne concélébrant. Cum quibus et nostras voces, ut admítti júbeas deprecámur, súpplici confessióne dicéntes:

Воістинъ достоинъ и праведно єсть, право и спасительно: Тебе, Гди, прилежни молити, да сгада твоегѡ, пастырю вѣчныи, не отставши, но блаженныимъ аллы твойми непрестанымъ защищениемъ храниши. Да твѣмъ же прашибели сгрбнти, аже дѣла твоегѡ намѣрнини томъже подали єси предстоѧти пастыреи. И тогѡ ради съ аллѣи и алхагли, съ престоли и господстви, то всю же силу иеснаго вѣнчава прѣснъ славы твоѧ воспѣвали, везъ конца глаголюще:

Оти, оти, оти Гдѣ егъ саваѡдъ, исполни ико и землю славы твоѧ: ѿснна въ вишнихъ. Благословенъ грядый во имѧ Гдї: ѿснна въ вишнихъ.

Предслóвіе ѡбцие

Во всѣхъ вѣки вѣковъ.

О. Амінь.

И. Гдѣ съ вами.

О. И со дхомъ твойми.

И. Годи сефдца.

О. Имамы ко гдѣ.

И. Благодаримъ гда ега нашего.

О. Достоинъ и праведно єсть.

Воістинъ достоинъ и праведно єсть, право и спасительно, наикь твѣтъ вегда и вездѣ благодарити, гдї сѣй, оче всемогій, вѣчныи еже: Христомъ, гдемъ нашими. Имже величество твоє хвалатъ аллѣи, кланяютсѧ господстви, трапези съблести. Неса, иеснъя же силы и блаженни серафими ѡбцими радованіемъ прославляютъ. Съ ними же и наша гласы да пріяти повеліши, молимъ, прилежни имъ исповѣданіемъ глаголюще:

Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dóminus Deus Sábaoth. Pleni sunt cæli et terra glória tua. Hosánna in excélsis. Benedíctus qui venit in nōmine Dómini. Hosánna in excélsis.

Præfatio Defunctorum

Per ómnia sæcula sæculórum.

R. Amen.

S. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

S. Sursum corda.

R. Habémus ad Dóminum.

S. Grátias agámus Dómino Deo nostro.

R. Dignum et justum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre, nos tibi semper et ubique grátias ágere: Dómine, sancte Pater, omnípotens aëterne Deus: **In quo nobis spes beátæ resurrectiōnis effúlsit, ut quos contristat certa moriéndi condítio, eósdem consolétur futuræ immortalitati promissio.** Tuis enim fidélibus, Dómine, vita mutátur, non tollitur, et, dissoluta terréstris hujus incolátus domo, aëterna in cælis habitatio comparátur. Et ídeo cum Angelis et Archángelis, cum Thronis et Dominatióibus, cumque omni militiá cælestis exércitus, hymnum gloriæ tuæ cánimus, sine fine dicéntes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dóminus Deus Sábaoth. Pleni sunt cæli et terra glória tua. Hosánna in excélsis. Benedíctus qui venit in nōmine Dómini. Hosánna in excélsis.

О́тк, отк, отк гдѣ бѣз сакао́фъ, непо́лье нѣо ы земля славы твоей: ѿснна въ вѣшихъ. Благословенъ грядеи во имѧ гднє: ѿснна въ вѣшихъ.

Предслóвіе ЗА ОУМЕРШІЛ

Бо всѣ вѣки вѣковъ.

О. Амінь.

И. Гдѣ ся вѣми.

О. И со дхомъ твоимъ.

И. Годи сефадць.

О. Імамы ко гдѣ.

И. Благодаримъ гдѣ бѣз нашего.

О. Достойно и праведно єстъ.

Воистинѣ достойно и праведно єстъ, право и спасительно, наше твоє веѓда и веѓдѣ благодарити, гдї твій, оче всемогій, вѣчныи вѣже: Христомъ, гдемъ нашии. Въ нѣмже наше надѣжда блаженна го вогресенія возиа, да йаже имѣлаетъ ѹстинное смѣрти ѿснодоли, тѣлажде оуткшиитъ бѣздушаго веѓемергія ѡбетованіе. Твой мъ ѿку вѣрнъи, гдї, жиющи и змѣнѧетса, не ѿмлещася: и разрушениемъ дому сегѡ земнаго преображенія, вѣчна на исконъ ѿнителъ стражаетса. И тогѡ ради ся аггли и архаггли, ся преестоли и господстви, со всио же силою иеснаго вѣнчава прѣсны славы твоей воспѣвали, близъ конца глаголюще:

О́тк, отк, отк гдѣ бѣз сакао́фъ, непо́лье нѣо ы земля славы твоей: ѿснна въ вѣшихъ. Благословенъ грядеи во имѧ гднє: ѿснна въ вѣшихъ.

Canon Missæ

Sacerdos extendens, elevans aliquantulum et jungens manus, elevansque ad cælum oculos, et statim demittens, profunde inclinatus ante Altare, manibus super eo positis, dicit:

Te igitur, clementissime Pater, per Jesum Christum Filium tuum, Dóminum nostrum, súpplices rogámus, ac pétimus, osculatur Altare et, junctis manibus ante pectus, dicit: uti accépta hábeas, et benedícas, et signat ter super oblata hæc ☩ dona, hæc ☩ múnera, hæc ☩ sancta sacrificia illibáta, extensis manibus prosequitur: in primis, quæ tibi offérimus pro Ecclésia tua sancta cathólica: quam pacificáre, custodíre, adunáre, et régere dignérís toto orbe terrárum: una cum fámulo tuo Patriárcha nostro N. et Antístite nostro N. et ómnibus orthodóxis, atque cathólicæ et apostólicæ fidei cultóribus.

Commemoratio pro vivis

Meménto, Dómine, famulórum famularúmque tuárum N. et N.

Jungit manus, orat aliquantulum pro quibus orare intendit: deinde manibus extensis prosequitur:

et ómnium circumstántium, quorum tibi fides cónnita est, et nota devótio, pro quibus tibi offérimus, vel qui tibi ófferunt hoc sacrificium laudis, pro se suísque ómnibus: pro redemptióne animárum suárum, pro spe salútis et incolumitátis suæ: tibique reddunt vota sua ætérno Deo, vivo et vero.

Infra Actionem

Communicántes, et memóriam venerántes, in primis gloriósæ semper Vírginis Maríæ, Genitrícis Dei et Dómini nostri Jesu Christi:

*** sed et beatórum Apostolórum ac Mártyrum tuórum, Petri et Pauli, Andréæ, Jacóbi, Joánnis, Thomæ, Jacóbi, Philíppi, Bartholomæi, Matthæi, Simó-

Прáвило Миссы

Іерей распостерх, воздвігх і стіснік р҃ці, возведж Ӧчи із нéкъ, і збіє склонъ і, приклонься и нізкѡ предъ Олтаремъ, р҃кáма на немъ положенныма, глаголетъ:

Теke оўкѡ, всеміlostиwyй Ӧче, ітсомъ хр̄томъ, іномъ твоимъ, гдемъ нашимъ, прилежно молимъ і прости, цѣлѹетъ Олтаръ і, стіснік р҃ці предъ пе́си, глаголетъ: да пріятна ім'єши і багословиши і знаменуетъ трикраты на́дъ приносъ сіи ☩ дланій, ій ☩ дары, ій ☩ стыл жертьви нескверныя, распостерх р҃ці, послѣдуетъ: пе́віе, єже тебѣ приносимъ За цркву твою етъю кафоліческѹ: юже оўмирити, хранити, соединити і спроіти благоволі во всій вселенії: ізпниш съ рабомъ твоимъ патріархомъ нашимъ Імларекъ і епископомъ нашимъ Імларекъ і со вівми православными, кафоліческій же і аплисій вѣры дівлатели.

Вспоминаніе живыхъ

Помані, гді, рабы і рабіни твоі Імларекъ і Імларекъ

Спомінетъ р҃ці, помолитса неколікѡ За тѣхъ, За ніхъже молити намѣренъ єстъ: по тóмъ распостерх р҃ці, послѣдуетъ:

і віл ѿкresти стоящіа, юже тебѣ вѣра знáема єстъ і вѣдомо багочестіе, За налже тебѣ приносимъ, іль іже тебѣ принослатъ ію жертьвъ хваленія, За сеbe і За віл скоі: За нізкавленіе душъ скоіхъ, За оўпованіе спасенія і Здравія скоіго: тебѣ же воздають ѿкresти скоі вѣчномъ егъ, живомъ і йестинномъ.

Чре́зъ дівініе

Причаїающеся, і памолтъ чтѹще, пе́віе, славныя и приснодѣвы мріи, роднитељици бга і гдя нашего іїса хр̄тѧ:

*** но і баженныхъ апілъ і мчнікъ твоіхъ, петръ і павла, андреа, іакова, іоанна, аромы, іакова, філіппа, бафоломея, матѳея, симона і аллея:

nis et Thaddæi: Lini, Cleti, Cleméntis, Xysti, Cornélii, Cypriáni, Lauréntii, Chrysógoni, Joánnis et Pauli, Cosmæ et Damiáni: et ómnium Sanctórum tuorum; quorum méritis precibúsque concédas, ut in ómnibus protectionis tuæ muniámur auxílio. *Jungit manus.* Per eúndem Christum Dóminum nostrum.

Tenens manus expansas super oblata, dicit:

Hanc ígitur oblatiōnem servitútis nostræ, sed et cunctæ familiæ tuæ, quaésumus, Dómine, ut placátus accípias: diésque nostros in tua pace dispónas, atque ab æterna damnatióne nos éripi, et in electórum tuórum júbeas grege numerári. *Jungit manus.* Per Christum Dóminum nostrum.

Quam oblatiōnem tu, Deus, in ómnibus, qæsumus, signat ter super oblata beneſdictam, adscrípſtam, ratiſtam, rationábilem, acceptabilémque fácerē dignérīs: signat semel super Hostiam ut nobis Corpoſus, et semel super Calicem et Sancti guis fiat dilectíssimi Fílli tui jungit manus Dómini nostri Jesu Christi.

Qui prídie quam paterétur, accipit Hostiam accépit panem in sanctas ac venerábiles manus suas, elevat oculos ad cælum et elevátis oculis in cælum ad te Deum Patrem suum omnipoténtem, caput inclinat tibi grátiās agens, signat super Hostiam beneſdixit, fregit, dedítque discípulis suis, dicens: Accípite, et manducáte ex hoc omnes.

Tenens ambabus manibus Hostiam inter indices et pollices, profert verba institutionis secrete, distincte, et attente super Hostiam:

Hoc est enim Corpus meum.

Quibus verbis prolatiſ, statim genuflexus adorat: surgit, ostendit populo, reponit super Corporale, et genuflexus iterum adorat: nec amplius pollices et indices disjungit, nisi quando Hostia tractanda est, usque ad ablutionem digitorum.

Tunc, detecto Calice, dicit:

Símili modo postquam coenátum est, ambabus manibus accipit Calicem accípiens et

lína, clípta, clímenta, cíp̄ta, corínília, kúppriána, laluréntia, hr̄togóona, iwanina ḥ páyma, kosmy ḥ dalmána ḥ vsečchz stvýchz tvoíchz, h̄jke stlakánymy ḥ mltvam̄ podájdy, da vo vsečchz Zastupléniě tvoegw ḥgradím̄a pómocí. Стиснетz рѹц̄. Тѣмже хр̄tómz, гđemz náshimz.

Держà рѹц̄ прости́ртъ нáдз прино́сы, глаголе́тъ:

Сїе оўкѡ приношénie слѹжбы náshea, но ḥ vsečchz chéladi tvoeł, mólimz tla, gđi, da oúgódniш прїímeši: dñi же nášla vo tvoémz mýře oútropónshi, ḥ š včichagw ḥr̄dždénie nášz h̄zváviti, ḥ kž h̄zvávánnyx tvoíchz povelišhi stádž pričíslitgi. Стиснетz рѹц̄. Хр̄tómz, гđemz náshimz.

Бже приношénie tky, бже, vo vsečchz, mólimz tla, známenye тrнkráty nádз прино́сы блgož словéno, припížсано, oútveřždénio, словéno, ḥ blagopřátno sotvorihty blagovolišhi: známenye  dínoю веřh   gnica da námz tveřlo ḥ  dínoю веřh  potýra ḥ krožkv břdetz vodlublennaga cíla tvoegw, стиснетz рѹц̄ gđa náshewo ūca хр̄t .

Бже, dénъ préžde nežje pospradâ, vózmětъ  gnica príátku xlíběz vo stvýl ḥ čestnýl rѹc̄ zvok, vodavígnětъ  chi kž neč, ḥ vodvédz  chi na néko, kž tveře břh  d z vsoem  vsemogžiem, glav  priklonáetъ tveře blagodarívk, známenye веřh   gnica blagož слови, prelomí ḥ dade oúčennikomz svóimz, glagolâ: Príimíte ḥ tâdýte š cegò vši.

Держà ūk ma rѹk ma  gnica m žk d  oúkazátelnymz ḥ kolysnímz peretky, proučíciat k slovesa oútstanovlénie vši t i, k istro ḥ vniimat livo веřh   gnica:

Сїе vo ūc tъ tveřlo mo .

Прокециákv cíp̄a slovesa, ak e priklónky kolčko pokloníte: vst n et , pok j et  li dem, polo j it  na tveřenky, páki pokloníte: ḥ ne rassstab l et  kolys o i ḥ oúkazátelny i peretky, t kmo  ūc t  ūlaz ti h mat   gnica, d jke do o moven i l peret v .

Тогд  ūk r ivk potýr, glagolеt :

Подóknyimz ūk r ivm po v cheri ūk ma rѹk ma príímet  potýr pr  em  ḥ c i 

hunc præclárum Cálicem in sanctas ac
venerábiles manus suas: caput inclinat
item tibi grátias agens, sinistra tenens
Calicem, dextera signat super eum bene[¶]díxit,
dedítque discípulis suis, dicens:
Accípite, et bíbite ex eo omnes:

Profert verba institutionis super Calicem, attente,
continuate, et secrete, tenens illum parum
elevatum.

Hic est enim Calix Sánguinis mei, novi
et ætérfi testaménti: mystérium fidei:
qui pro vobis et pro multis effundétur
in remissióne peccatórum.

Quibus verbis prolati, deponit Calicem super
Corporale, et dicens secrete:

Hæc quotiescúmque feceritis, in mei
memóriam faciéatis.

Genuflexus adorat: surgit, ostendit populo,
deponit, cooperit, et genuflexus iterum adorat.
Deinde desjunctis manibus dicit:

Unde et mémores, Dómine, nos servi
tui, sed et plebs tua sancta, ejusdem
Christi Fílli tui Dómini nostri tam
beátæ passiónis nec non et ab íferis
resurrectiónis, sed et in cælos gloriósæ
ascensiónis: offérimus præclárae
majestati tuæ de tuis donis ac datis,
jungit manus, et signat ter super Hostiam, et
Calicem simul, dicens: hóstiam [¶] puram,
hóstiam [¶] sanctam, hóstiam [¶]
immaculátam, signat semel super Hostiam,
dicens: Panem [¶] sanctum vitæ ætérnæ, et
semel super Calicem, dicens: et Cálicem [¶]
salútis perpétuæ.

Extensis manibus prosequitur:

Supra quæ propítio ac seréno vultu
respícere dignérис: et accépta habére,
sicuti accépta habére dignátus es
múnera púeri tui justi Abel, et
sacrificium Patriárchæ nostri Abrahæ:
et quod tibi óbtulit summus sacérdos
tuus Melchísedech, sanctum
sacrificium, immaculátam hóstiam.

Profunde inclinatus, junctis manibus et super
Altare positis, dicit:

дeржáвнýю чáшъ вo мтýл и чеpтил и р҃цк
своё, глаx в преклонёнг: та́ко же тeбѣ
блгодаpнýх, лéкою дeржà потиpк, десницею
знáменнýх вeрхъ егò блгоНглови и даde
оученникоымз скоимз, глаголл: Примите и
пийте и зи нeл ве.

Прокeциалегк словеса о'стаповленїя вeрхъ потиpа
внимательн, тококшпн, и в тай, дeржà и
мalo воззвыннг.

Сёл бо єсть чаша кроеве мое, нóваго и
вѣчнаго завѣта: тайна вѣры: аже за вѣ
и за многія и зліе ся в Шпышенїе
гражд.

Прокeциалв словеса, поставитк потиpа на
твѣлеснк, и глагола в тай:

Сёе єлижды аще творити будетe, въ мое
вспоминанїе творите.

Приклонь колѣно поклонитсѧ, встаниг, покажетк
людем, поставитк, покрываетк и паки поклонитсѧ. По
томъ распостерк р҃цк глаголетк:

Оніядже и памятчи, гдн, мы же
твои, но и людие твои мтіи, тогожде
хрт, сна твоегѡ, гдн наше, толь
блженнoe страданїе, та́ко же и ѿ
пренеподннхъ воскресенїе, но и на некеса
славное вознесенїе: приносимъ дeржавномъ
величестви твоемъ ѿ твоихъ даровъ и
далии, стиснетк р҃цк и знаменнхъ трапезы
верхъ агица и верхъ потиpа кшпн, глагола:
жерть [¶] чистъю, жерть [¶] мтію,
жерть [¶] непорочнъю, знаменнхъ єдиного
верхъ агица, глагола: хлбез [¶] мтый жизни
вѣчныя и єдиного верхъ потиpа, глагола: и
чашъ [¶] вѣчнаго спасенїя.

Распостерк р҃цк послѣдуетк:

На наје мілостивымъ и съктlyмъ
лицемъ воззрѣти блговоли: и прілтна
імѣти, ако же прілтны и мѣти
блговоли же си дары отроки твоегѡ
прѣнаго авелл, и жерть патріарха наше
авлама, и юже тебѣ принесе великий іерей
твой мелхиседек, мтію жерть,
непорочнъю тѣбѣ.

Низкѡ пригнѣтк, стиснѣткма р҃ка ма Олтаря
положенными, глаголетк:

Súpplices te rogámus, omnípotens Deus: jube hæc perférri per manus sancti Angeli tui in sublíme altáre tuum, in conspéctu divínæ majestátis tuæ: ut quotquot osculatur Altare ex hac altáris participatióne sacrosánctum Fílii tui, jungit manus, et signat semel super Hostiam, et semel super Calicem Cor̄pus, et Sán̄guinem sumpsérimus, seipsum signat, dicens: omni benedictióne cælesti et grátia repleámur.

Jungit manus.

Per eúndem Christum Dóminum nostrum.

Commemoratio pro defunctis

Meménto étiam, Dómine, famulórum famularúmque tuárum N. et N., qui nos præcessérunt cum signo fidei, et dórmiant in somno pacis.

Jungit manus, orat aliquantulum pro iis defunctis, pro quibus orare intendit, deinde extensis manibus prosecutur:

Ipsis, Dómine, et ómnibus in Christo quiescéntibus, locum refrigérii, lucis et pacis, ut indúlgeas, deprecámur. Jungit manus, et caput inclinat, dicens: Per eúndem Christum Dóminum nostrum.

Manu dextera percutit sibi pectus, elata aliquantulum voce dicens:

Nobis quoque peccatóribus extensis manus ut prius, secrete prosecuitur: fámulis tuis, de multitúdine miseratiónum tuárum sperántibus, partem áliquam, et societátem donáre dignéris, cum tuis sanctis Apóstolis et Martýribus: cum Joánnē, Stéphano, Matthía, Bárnaba, Ignátio, Alexándro, Marcellíno, Petro, Felicitáte, Perpétua, Agatha, Lúcia, Agnéte, Cæcília, Anastásia, et ómnibus Sanctis tuis: intra quorum nos consórtium, non æstimátor mériti, sed véniae, quaésumus, largítor admítte. Jungit manus. Per Christum Dóminum nostrum.

Per quem hæc ómnia, Dómine, semper bona creas, signat ter super Hostiam, et

Прилéжниѡ тà мόлнимж, всемогíй б҃же: повелì сін принести рѹка́ма етагѡ лѓгма твоегѡ на высокїй Олтарь твоўн, предз лице б҃жесчевенаго величества твоегѡ, да єлікѡ ѧще цѣлуетъ Олтарь ѿ сего же Олтаряна го причащенїем святос্তое сиа твоегѡ стиснетъ рѹцѣ, и знаменуетъ єлікою вефхъ ѹгнца и єдиною вефхъ потира тибѣло и крохѣ вспоминемъ, знаменуетъ сѧмъ гее, глагола: всакимъ благословенiemъ несшимъ и благодатию исполнимъ.

Стиснетъ рѹцѣ.

Тѣмже христомъ, гдемъ нашими.

Вспоминаниe о Ѹмершихъ

Поманні єщє, гдн, рабынъ и рабыни твоі ймлрекъ и ймлрекъ, иже предварыша ико знаменіемъ вѣры и спаѣтъ во сиѣ міра.

Стиснетъ рѹцѣ, помолитса неколико за тѧа ѿмрещѧ, за наложе наимѣренїи єсть молити, по тѹмъ распростеръ рѹцѣ, послѣдоватъ:

Тѣмъ, гдн, и всѣмъ во христѣ почивашимъ, мѣсто ѿрады, свѣта и міра да даси, молимъ. Стиснетъ рѹцѣ, и пригнѣтъ главъ, глагола: Тѣмже христомъ, гдемъ нашими.

Десницею ѿдѣрнитъ сѧ въ пѣси, возвѣтигъ мѣло гласъ, глагола:

Намъ же ѿѣю грѣшиникомъ, распростеръ рѹцѣ ѻако прѣждѣ, послѣдоватъ въ тай: рабомъ твоимъ, на множество цедротъ твоихъ ѿпокавашимъ, чать тибѣхъ и содржениe дати благоволи сѧ твоимъ стыми апли и мѣнинки: сѧ іѡанномъ, стефаномъ, матѳилемъ, варнавою, ігнатиемъ, александромъ, маркеллиномъ, петромъ, феліцитатою, перпетую, агатю, лукію, ѹгнію, кіклію, Анастасію ико стыми твоими: въ коняхъ содржениe наехъ, не цѣнитель глајанія, но прощеніемъ, молимъ тѧ, цедротель прѣимъ. Стиснетъ рѹцѣ. Христомъ, гдемъ нашими.

Иже всѣ сін, гдн, всегда блага твориши, знаменуетъ тицѣаты вефхъ ѹгнца и вефхъ потира

Calicem simul dicens: sanctí ficas, viví ficas, benedícas, et præstas nobis.

Discooperit Calicem, genuflectit, accipit Hostiam inter pollicem et indicem manus dexteræ: et tenens sinistra Calicem, cum Hostia signat ter a labio ad labium Calicis, dicens:

Per ipsum, et cum ipso, et in ipso, cum ipsa Hostia signat bis inter se et Calicem, dicens: est tibi Deo Patri omnipoténti, in unitáte Spíritus Sancti, elevans parum Calicem cum Hostia, dicit: omnis honor, et glória.

Reponit Hostiam, Calicem Palla cooperit, genuflectit, surgit, et dicit intelligibili voce, vel cantat:

Per ómnia sæcula sæculórum.

R. Amen.

Jungit manus.

Orémus: Præcéptis salutáribus móni, et divína institutióne formáti, audémus dícere:

Extendit manus

Pater noster, qui es in cælis:
Sanctificétur nomen tuum: Advéniat regnum tuum: Fiat volúntas tua, sicut in cælo, et in terra. Panem nostrum quotidiánum da nobis hódie: Et dimítte nobis débita nostra, sicut et nos dimíttimus debitóribus nostris. Et ne nos indúcas in tentatióne.

R. Sed líbera nos a malo.

Sacerdos secrete dicit: Amen.

Deinde manu dextera accipit inter indicem et medium digitos Patenam, quam tenens super Altare erectam, dicit secrete:

Líbera nos, quaésumus, Dómine, ab ómnibus malis, præteritis, præséntibus, et futúris: et intercedénte beáta et gloriósa semper Vírgine Dei Genitríce María, cum beátis Apóstolis tuis Petro et Paulo, atque Andréa, et ómnibus Sanctis, signat se cum Patena a fronte ad pectus da propítius pacem in diébus nostris: Patenam osculatur ut ope misericórdiæ tuæ adjúti, et a peccáto

кұпніш, глагóлa: етішши, жибішши, бáлғо словлáеши һ подаéши на́мz.

Өкөркіеткі потірк, преклониткі колéно, кóзметкі әгіца мéжд8 әуқазательнымкі һ кольшилмк перстні десніцы, һ держà шыңцю потірк, знаменуеткі әгіцемк трактаты әуспти8 до әүстн8 потіра, глагóлa:

Тéжмz һ из тéжмz һ вк тóжмz дваликáтк зnamenуетк тéжмz же әгіцемк мéжд8 потіромк и мéжд8 персми, глагóлa: әйткі тегін бý8 фý8 ә келемгүшім8, во әдінестке дхл ә тáго, подвігk мálw потірк из әгіцемк, ғци: всáкала ческтк һ слáвa.

Полóжитк әгіца, покркіетк потірк, преклонитк колéно, встáнетк һ глаголетк існымк глагомк поінше әлін үтгүші:

Во всл вѣки вѣківк.

О. Амінъ.

Стáинетк ғұцф.

Помóлімса: Зáповéдьми спасительнымк научени һ ежественнымк наставлениемк вошеражени, смѣемк глаголати:

Распростретк ғұцф.

Очe нашк, әже әсін на небеéх, да стітса әмл твоë, да прїйдетк цртвїе твоë, да вѣдуетк вола твоа, іако на ней, һ на земли. Хлббез нашк наставниий даждь на́мz днесь: һ әстáви на́мz доль на́шк, іакоже һ мы әстаблемк должникомк нашымк: һ не введи на́ск во ыскученіе.

О. Но ызбáви на́ск әулақáваго.

Іерей вк тай глаголетк: Амінъ.

По тóмк десніцы кóзметк діекоск мéжд8 әуқазательнымк һ әрдіннік перстні, һ әгржà қоздабынгытк на әлтара глаголетк вк тай:

Избáви ны, молимк та, гдн, әулақ, минвших, настокицих һ вѣдущих: һ ходатайствующи блаженней һ слáвней приснодебéк құцф мрін, со блаженними аллы твойми петрому һ палломк һ алдареемк, һ со веéми стýими, знаменуетк әк діекоск әулақчы үчел кк персемк т даждь мілостивиша мірк во днй нашк: үбелетк діекоск да мілостію твоёю поможени, һ әулақчы қында қыбодини

simus semper liberi, et ab omni perturbatiōne secūri.

Submittit Patenam Hostiæ, discooperit Calicem, genuflectit, surgit, accipit Hostiam, et eam super Calicem tenens utraque manu, frangit per medium, dicens:

Per eūndem Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum.

Et medianam partem, quam in dextera manu tenet, ponit super Patenam. Deinde ex parte, quæ in sinistra remanserat, frangit particulam, dicens:

Qui tecum vivit et regnat in unitatē Spíritus Sancti Deus.

Aliam medianam partem, quam in sinistra manu habet, adjungit mediæ super Patenam positæ, et particulam parvam dextera retinens super Calicem, quem sinistra per nodum infra cuppam tenet, dicit intelligibili voce, vel cantat:

Per ómnia sæcula sæculórum.

R. Amen.

Cum ipsa particula signat ter super Calicem, dicens:

Pax ✕ Dómini sit ✕ semper vobis ✕ cum.

R. Et cum spíritu tuo.

Particulam ipsam immittit in Calicem, dicens secrete:

Hæc commíxtio et consecrátio Córporis et Sánguinis Dómini nostri Jesu Christi, fiat accipiéntibus nobis in vitam ætérnā. Amen.

Cooperit Calicem, genuflectit, surgit, et inclinatus Sacramento, junctis manibus, et ter pectus percutiens, intelligibili voce dicit:

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi: miserére nobis.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi: miserére nobis.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi: dona nobis pacem.

¶ In Missis Defunctorum non dicitur miserere nobis, sed ejus loco dona eis requiem, et in tertio additur sempiternam

Deinde, junctis manibus super Altare, inclinatus dicit secrete sequentes Orationes:

Dómine Jesu Christe, qui dixisti Apóstolis tuis: Pacem relínquo vobis, pacem meam do vobis: ne respicias

бъдемъ и ѿ вілкаго смѣшнїја бе зпечальнїи.

Поставитъ діскосъ подъ агнца, ѿкрыетъ погрѣзъ преклонитъ колено, встаниетъ, взмѣти агнца, преломитъ егъ по предѣ вѣрхъ погрѣа, глагола:

Тѣмже гдемъ нашимъ іисомъ христомъ, сномъ твоимъ.

Поль, иже есть въ деснѣ рѣцѣ, положитъ на діскосъ. а ѿ поль иже ѿтъ въ шанцевъ, ѿломитъ частицъ, глагола:

Иже съ тобою живеетъ и царствуетъ въ єдинстве ахъ етаго, бгъ.

Архъ половинѣ тюжде шанцеву положитъ на діскосъ, и держалъ деснѣце частицъ вѣрхъ погрѣа, шанцеву погрѣзъ, и глаголетъ гасымъ гласомъ поюще иль чрезъ:

Бо вслѣ вѣки вѣковъ.

О. Амінь.

Тюже частицѣо знаменуетъ трикраты вѣрхъ погрѣа, глагола:

Миръ ✕ гдѣнъ ѿдни ✕ всегда съ ✕ вѣми.

О. И то ахомъ твоимъ.

Тоже частицъ ѿпеститъ въ погрѣзъ, глагола въ тай:

Сїе смѣшнїе и посвященїе тѣла и крове гда наше го іиса христа да ѿдуетъ пріемлющимъ на мя въ жизнь вѣчнѹю. Амінь.

Покрѣиетъ погрѣзъ, преклонитъ колено, встаниетъ, и пригнѣтъ предъ етаки дармы, стиска рѣцѣ, и трикраты оударялъ сѧ въ перен., гасымъ гласомъ глаголетъ:

Агнче ежий, вѣмлай грѣхъ міра, помілуй наѧ.

Агнче ежий, вѣмлай грѣхъ міра, помілуй наѧ.

Агнче ежий, вѣмлай грѣхъ міра, дархъ на мя міръ.

¶ На місахъ за омѣршия не рци помілуй наѧ но вмѣсто тогѡ, дархъ имъ покой, а третій кратъ придајдь, вѣчный.

По томъ стиска рѣцѣ на флаги, пригнѣтъ глаголетъ въ тай смѣдчию мѣтви:

Гдн іисе христе, иже рѣкалъ еси апѣломъ твоимъ: міръ ѿставляю вѣмъ, міръ мой даю вѣмъ, не зря грѣхъ моихъ, но вѣръ

peccáta mea, sed fidem Ecclésiæ tuæ; eámque secúndum voluntátem tuam pacificáre et coadunáre dignérис: Qui vivis et regnas Deus per ómnia sæcula sæculórum. Amen.

Si danda est pax, osculatur Altare, et dans pacem, dicit:

Pax tecum.

R. Et cum spíritu tuo.

¶ In Missis Defunctorum non datur pax, neque dicitur præcedens Oratio.

Dómine Jesu Christe, Fili Dei vivi, qui ex voluntáte Patris, cooperánte Spíritu Sancto, per mortem tuam mundum vivificásti: líbera me per hoc sacrosánctum Corpus et Sanguinem tuum ab ómnibus iniquitáibus meis, et univérsis malis: et fac me tuis semper inhærere mandátis, et a te numquam separári permíttas: Qui cum eódem Deo Patre, et Spíritu Sancto vivis et regnas Deus in sæcula sæculórum. Amen.

Percéptio Córporis tui, Dómine Jesu Christe, quod ego indígnus súmere præsúmo, non mihi provéniat in judícium et condemnatióne: sed pro tua pietáte proxit mihi ad tutaméntum mentis et córporis, et ad medélam percipiéndam: Qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. Amen.

Genuflectit, surgit, et dicit:

Panem cælestem accípiam, et nomen Dómini invocábo.

Deinde parum inclinatus, accipit ambas partes Hostiæ inter pollicem et indicem sinistre manus, et Patenam inter eumdem indicem et medium supponit, et dextera tribus vicibus percutiens pectus, elata aliquantulum voce, ter dicit devote, et humiliiter:

Dómine, non sum dignus, et secrete prosequitur: ut intres sub tectum meum: sed tantum dic verbo, et sanábitur ánima mea.

цérкве твоëл, юже по вóли твоëй оўмирити ы соединити благоволи: Йже живéши ы царствовании бгъ во вл вѣки вѣковъ. Амінь.

Лице дати юматъ міръ, церквуетъ Олтаръ, ы даљи міръ глаголетъ:

Міръ съ тобою.

¶ На міссахъ за оўмершія не дајдь міра, ниже руци превидчию млатъ.

Где ищесе христе, съи не ега живаго, юже волею ѿчесю, кроплю дѣланюща дхъ етомъ, смѣртю твою міръ ѿживотворилъ ёси: и збаки мла симъ святогосвятимъ тѣломъ и кроплю твою ѿ вѣхъ веззаконий моихъ и ѿ вѣхъ сѡлъ: и сотворилъ мла твоимъ всегда привѣплѣтия злопокудемъ и ѿ тече николиже ѿлучатица не допустити: Йже съ тѣмже бгомъ ѿцемъ и дахомъ стымъ живеши ы царствовании бгъ во вѣки вѣковъ. Амінь.

Приѣтїе тѣла твоегѡ, где ищесе христе, єже и зъ недостойныи прїѣти дерзлю, да не вѣдетъ мнѣ въ сѧдъ и ѿчажденїе: но твою мілостию да оўспїеетъ мнѣ въ засѣплениї дыша и тѣла, и въ прїѣтїе цѣльбы: Йже живеши ы царствовании съ бгомъ ѿцемъ въ єдинствѣ дахъ стаго бгъ, во вл вѣки вѣковъ. Амінь.

Преклонитъ колѣно, встнепъ и глаголетъ:

Хлѣбъ небесный прїимъ, и юма где призовѣ.

По тóмъ малио пригнѣтъ, прїиметъ ѿбѣ честнагица междъ колышнимъ и оўказателыимъ пересты мѣсъя, руки, и дескоез междъ тѣлѣ оўказателыимъ и срѣднимъ пересты, а десницею оўдарялъ сѧ въ песянъ, воздвигъ малио гласъ, глаголетъ тицѣя благочестиво и оўмніенію:

Где, икона достойни, и поспѣдоветъ въ тай: да внидеши подъ кроплю мою, но токмо руци словомъ, и иасиблѣетъ дыша моя.

Postea dextera se signans cum Hostia super Patenam, dicit:

Corpus Dómini nostri Jesu Christi custódiat ánimam meam in vitam ætérnam. Amen.

Et se inclinans, reverenter sumit Corpus Christi: quo sumpto, deponit Patenam super Corporale, et erigens se jungit manus, et quiescit aliquantulum in meditatione Sanctissimi Sacramenti. Deinde dicit:

Quid retríbuam Dómino pro ómnibus quæ retríbuit mihi?

Cálicem salutáris accípiam, et nomen Dómini invocábo. Laudans invocábo Dóminum, et ab inimícis meis salvus ero.

Accipit Calicem manu dextera, et eo se signans, dicit:

Sanguis Dómini nostri Jesu Christi custódiat ánimam meam in vitam ætérnam. Amen.

Et reverenter sumit Sanguinem Christi.

Postea sacerdos, facta genuflexione, manu sinistra pyxidem prehendit; dextera vero sumit unam particulam, quam tenet aliquantulum elevatam super pyxidem: conversusque ad populum in medio Altaris dicit clara voce:

Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccáta mundi.

Et cum communicandos dicit ter:

Dómine, non sum dignus, ut intres sub tectum meum: sed tantum dic verbo, et sanábitur áнима mea.

Postea ad communicandos accedit, quibus porrigens Eucharistiam, et faciens cum particula signum crucis, dicit:

Corpus et Sanguis Dómini nostri Jesu Christi custódiant ánimam tuam in vitam æternam.

Communicandus respondet: **Amen.**

Finita communione, revertitur ad Altare. Deinde colligit fragmenta, si quæ sint, extergit Patenam super Calicem, dicens:

Quod ore súmpsimus, Dómine, pura mente capiámus: et de múnere temporáli fiat nobis remédiu m sempitérnum.

Interim porrigit Calicem ministro, qui infundit in

По тóмъ знáменъю сѧ ѿгнцемъ, єгóже дéржитъ въ десніцѣ, ве́рхъ дíскоса, глаголетъ:

Тѣло гдѧ нашегѡ іїса х҃ста да сохранитъ дѹшѹ мою въ жи́зни вѣчнѹю. Амінь.

И пригнѹвъся прїйметъ оўмиленію тѣло х҃того, єже прїльви, положитъ діскосъ на тѣлесники, и въздвигъся стиснетъ рѹцѣ, и постоитъ нѣколіко въ почиеніи престыжъ таини. Таже глаголетъ:

Что възда́мъ гдєви ѿ ве́рхъ, иже възда́ми;

Ча́шъ спасе́нїя прїимъ, и и́мъ гдє прїзовъ. Хвалъ прїзовъ гдѧ, и ѿ вѣ́ргъ моихъ спасе́нъ вѣ́дъ.

Прїйметъ поти́ръ десніцею, и тѣмъ знáменъю, глаголетъ:

Кро́въ гдѧ нашегѡ іїса х҃ста да сохранитъ дѹшѹ мою въ жи́зни вѣчнѹю. Амінь.

И оўмиленію прїйметъ кро́въ х҃тога.

По тóмъ іерей, сопвори́въ колѣнопреклоненіе, прїйметъ шаньцею діскосъ, десніцею же възметъ єдинъ чистицъ, иже дёржитъ мѣло въздушненъ надъ діскосомъ, и ѿбрáтился къ людемъ посреди Олтаря га́снимъ гла́сомъ рече́тъ:

Се ѿгненъ вѣ́й, се въземляй гра́хъ міра.

И то прїчастники глаголетъ трижды:

Гдї, и́кемъ досгónицъ, да ви́деши подъ кро́въ мои, но тóкмо рѹци словомъ, и и́спѣлѣеши дѹшà моѧ.

По тóмъ приступитъ къ людемъ, иже прїчастію, и тво́ріцъ чистицю кре́стное зи́меніе, глаголетъ:

Тѣло и кро́въ гдѧ нашегѡ іїса х҃ста да сохранитъ дѹшѹ твою въ жи́зни вѣчнѹю.

Причастники ѿвѣщаются: Амінь.

Окончива́сь прїчастіе, възвѣшаются къ Олтарю. По тóмъ сопвретъ кре́пнцы, аще ихъ вѣ́дътъ, ѿтвѣтъ діскосъ надъ поти́ромъ, глаголѧ: єже оўстъ прїльхомъ, гдї, чи́стою мы́слію да вмѣстимъ: и ѿ дара вре́меннаго вѣ́ди на́мъ цѣльевъ вѣчналь.

Междъ тѣмъ подаётъ поти́ръ вѣ́зъ, иже вліе́тъ

eo parum vini, quo se purificat: deinde prosequitur:

Corpus tuum, Dómine, quod sumpsi,
et Sanguis, quem potávi, adhæreat
viscéribus meis: et præsta; ut in me non
remáneat scélerum mácula, quem pura
et sancta refecérunt sacraménta: Qui
vivis et regnas in sæcula sæculorum.
Amen.

Abluit et extergit digitos, ac sumit ablutionem:
extergit os et Calicem, quem, plicato Corporali,
operit et collocat in Altari ut prius: deinde
prosequitur Missam.

Dicta Antiphona ad Communionem, osculatur
Altare, et versus ad populum dicit:

Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Deinde, reversus ad Altare, dicit: **Orémus.**
Dicto, post ultimam Orationem, **V. Dóminus**
vobíscum. R. Et cum spíritu tuo, dicit pro
Missæ qualitate, vel **Ite, Missa est,** vel
Benedicámus Dómino.

R. Deo grátias.

¶ In Missis Defunctorum dicit:

V. Requiescant in pace. R. Amen.

Dicto **Ite, Missa est** vel **Benedicámus Dómino**
Sacerdos inclinat se ante medium Altaris, et
manibus junctis super illud, dicit secrete:

Pláceat tibi, sancta Trinitas,
obséquium servítutis meæ: et præsta;
ut sacrificium, quod óculis tuæ
majestatis indígnus óbtuli, tibi sit
acceptábile, mihi que, et ómnibus, pro
quibus illud óbtuli, sit, te miseránte,
propitiábile. Per Christum Dóminum
nostrum. Amen.

Deinde osculatur Altare: et elevatis oculis,
extends, elevans et jungens manus, caputque
Cruci inclinans, dicit:

Benedícat vos omnípotens Deus, et
versus ad populum, semel tantum benedicens,
etiam in Missis sollemnibus, prosequitur: **Pater,**
et **Fílius, ☩ et Spíritus Sanctus.**

R. Amen.

Deinde Sacerdos in cornu Evangelii, junctis
manibus dicit:

V. Dóminus vobíscum.

вóнъ мálѡ винà, и тѣмъ га ѿчіститъ: по тóмъ
послѣдуетъ:

Тѣло твоë, гдї, єже прїáхъ, и крóвъ, юже
пíхъ, да прилéпїтса оўтробкѣ моéй: и
подáждь, да во мнѣ не ѿстáнетъ
грахóвна иквéри, єгоже чи́стыя и сї́я
насытиша тайны. Йже живéши и
царствуетши во вѣки вѣковъ. Амінь.

Оўмáетъ пе́рсты, ѿтре́тъ, и прї́метъ ѿмáтъ:
ѿтре́тъ оўстя и поти́ръ, йже покрýетъ, и
сложи́въ тѣлесни́къ, постáвитъ на флатаръ, яко
пра́жде: Затѣмъ послѣдуетъ миссъ.

Рече́нъ пріпѣвъ ко прічащенію, цѣлуетъ флатаръ,
и ѿвра́циа къ людемъ глаголе́тъ:

Гдѣ съ вáми.

О. И со дхомъ твоимъ.

По тóмъ ѿвра́циа наэдъ къ флатарю глаголе́тъ:
Помо́ли́мъ. Рéкъ по послѣдней мѣтке Гдѣ съ
вáми. **О. И со дхомъ твоимъ, глаголе́тъ,**
яко законъ єсть миссъ, иль Идите, мисса
єсть, иль Благословимъ гдѣ.

О. Благодареніе бгъ.

¶ На миссахъ за оўмешшѧ глаголе́тъ:

Да почю́тъ въ міре. **О. Амінь.**

Рéкъ Идите, мисса єсть иль Благословимъ гдѣ іерей
прігнётса на средѣ флатаря, рука́ма стя́нчтыма
на нёмъ, глаголе́тъ въ тай:

Оўгода на б҃ди те́бѣ, сї́а тѣ́це, слѹжба
рако́танија моего: и подáждь, да жртва,
юже фчима величествомъ твоегѡ
недостойный прінесохъ, б҃дуетъ те́бѣ
приятна, мнѣ же и вѣмъ, за наложе
прінесохъ и, токою мілостию, б҃дуетъ
оўмилостию тельна. Хрѓомъ гдемъ
нашнимъ. Амінь.

По тóмъ цѣлуетъ флатаръ, и возвéдъ фчи,
распрастеръ, возвéдъ и стискъ рѹцѣ, гла́въ же
преклонъ крестъ, глаголе́тъ:

Да благовітъ вáсъ всемогій б҃гъ, и ѿвра́циа
къ людемъ, єдиною тóкомъ знаменію, ліце же и
на торжественныихъ миссахъ, послѣдуетъ: фчи, и
сї́и, ☩ и сї́и дхъ.

О. Амінь.

По тóмъ іерей на страпе єнілік стискъ рѹцѣ
глаголе́тъ:

Іер. Гдѣ съ вáми.

R. Et cum spíitu tuo.

Et signans signo Crucis primum Altare, vel librum, deinde se in fronte, ore, et pectore, dicit:

℣ Inítium sancti Evangélii secúndum Joánnem. Vel si aliud Evangelium legendum sit: Sequéntia sancti Evangélii etc.

R. Glória tibi, Dómine.

Junctis manibus prosequitur:

In princípio erat Verbum, et Verbum erat apud Deum, et Deus erat Verbum. Hoc erat in princípio apud Deum. Omnia per ipsum facta sunt: et sine Ipso factum est nihil, quod factum est: in ipso vita erat, et vita erat lux hominum: et lux in tenebris lucet, et tenebræ eam non comprehendérunt. Fuit homo missus a Deo, cui nomen erat Joánnes. Hic venit in testimónium, ut testimónium perhibéret de lúmine, ut omnes créderent per illum. Non erat ille lux, sed ut testimónium perhibéret de lúmine. Erat lux vera, quæ illúminat omnem hominem veniéntem in hunc mundum. In mundo erat, et mundus per ipsum factus est, et mundus eum non cognovit. In própria venit, et sui eum non recepérunt. Quotquot autem recepérunt eum, dedit eis potestátem filios Dei fieri, his, qui credunt in nómine ejus: qui non ex sanguínibus, neque ex voluntáte carnis, neque ex voluntáte viri, sed ex Deo nati sunt. Genuflectit dicens: **Et Verbum caro factum est, et surgens prosequitur: et habitávit in nobis: et vídimus Glóriam ejus, glóriam quasi Unigéniti a Patre, plenum grátiae et veritátis.**

R. Deo grátias.

¶ In Missis Defunctorum non datur benedictio, sed dicto Requiescant in pace, dicit: Placeat tibi, sancta Trinitas; deinde, osculato Altari, legit Evangelium sancti Joannis.

Finito Evangelio sancti Joannis, discedens ab Altari, pro gratiarum actione dicit Antiphonam Trium puerorum, cum reliquis, ut habetur in principio Missalis.

Ѡ. И со дхомъ твоимъ.

И зиаменду крещеных зиаменемъ перене флатарь илъ книги, по томъ се на челе, огненъ и пефехъ глаголетъ:

℣ Зачало етаго єнлија ѿ Іоанна. Илъ аще подобаетъ честы драго єнлије: Поглавленіе етаго єнлија...

Ѡ. Слава твоја, Господи.

Стихира рече поглавленію:

Икона и етъ слово, и слово етъ оу ега, и етъ етъ слово. Сей етъ икона оу ега: вслѣ тѣмъ быша, и бе з нега нищесоже не бысть, єже бысть. Въ томъ животъ етъ, и животъ етъ свѣтъ чловѣкомъ: и свѣтъ во тѣмъ свѣтитъ, и тѣмъ єгѡ не ѿблѣкъ. Бысть чловѣкъ посланъ ѿ ега, ємѹже етъ имѧ іѡаннъ: сей прїиде во свидѣтелство, да свидѣтелствуетъ ѿ свѣтѣ, да вси вѣрѹ имѹтъ ємѹ. Не етъ той свѣтъ, но да свидѣтелствуетъ ѿ свѣтѣ: етъ свѣтъ истиинныи, иже просвѣщає вслѣдъ чловѣка грядущаго въ міръ сей: въ мірѣ етъ, и міръ тѣмъ бысть, и міръ єго не позна: во своѣ прїиде, и своимъ єгѡ не прїаша. Близы же прїаша єго, да и имъ ѿблести чадомъ ежинимъ быти, вѣрѹющыи во имѧ єгѡ, иже не ѿ крѹке, ни ѿ похорони плотскія, ни ѿ похорони мъжескія, но ѿ ега родишиася. Преклонитъ колѣно глагола: И слово пѣть бысть и встѣхъ поглавленію: И вселися въ ны, и видѣхомъ славу єгѡ, славу іакѡ Единороднаго ѿ ѡца, исполны блгти и истины.

Ѡ. Благодареніе егѹ.

¶ На мессахъ За оумершія не даётъ благословенія, но рече да почютъ въ мірѣ, глаголетъ: Огода вѣди твої, стаја тѣце. По томъ поцѣловавъ флатарь, чтеетъ єнлије етаго іѡанна.

Совершива єнлије етаго іѡанна ѿгнепастиръ ѿ флатаря, За благодареніе глаголетъ припѣвъ тѣхъ ѿгрокъ изъ прочими, іакоже суть въ начальни мессала.